

ARCHIEF 2021

VRIJDAG 31 DECEMBER OLIEBOLLENRIT ZONDER OLIEBOLLEN

Onverwacht toch maar drie deelnemers, Roy, Roger Deckers en Jo V. Jo mocht een route verzinnen en koos iets van zo rond de 70 km over het Belsj via Kessenich. Deze was afkomstig van Hans v Montfort van TWC. Die ging via Kessenich het Belgische achterland in en dan linksom via Tongerlo, Opitter een stuk door het Gruitroderbos, eenieder welbekend . Maar terug ging het door een ander bosachtig gebied langs het Bergerven dat eindigde boven Reselt. Dan een stuk trambaan om boven Maaseik af te draaien naar Heppeneert. Van daaruit naar Maaseik en Susteren waar we Roger vakkundig voor de deur hebben afgezet. We tekenden voor een 70-75 tal km. Dat was het laatste wapenfeit van Suist in 2021. Hopelijk kunnen we een mooi nieuw hoofdstuk 2022 schrijven met ons allen in een goede gezondheid.

A vous Hliversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 18 DECEMBER

Vandaag was het droog, nou ja een soort van droog. Het miezerde licht, zo licht dat de druppeltjes amper omlaag vielen maar het zorgde desalniettemin voor een natte bedoening. Eric en Roy deelden mee dat het richting Maasbracht droger was. Dus daar gingen onze gedachten heen voor het bepalen van een route. Neer en omstreken werd genoemd en zo geschiedde. Eric, Roy en Harald uit Maasbracht, John Mols, Math en Ralf Bohnen, Ralf Beunen, Annie, Leon, Jo V, Michel en Ton Stakenborg waren de deelnemers. Via Reigelsbroek naar Maasbracht Beek, achterlangs de Clauscentrale, stuw, Heel en zo naar Neer. Via Waije terug naar Neer. Daar rechts en dan alsmaar rechtdoor. Dan linksaf naar Heibloem en door naar Caluna. Daar linksaf en even later rechtsaf (ik begreep dat dit een beproefd Pensionado traject is. Via allerlei geslinger over werkelijk de meest smerige wegen van het Noordelijk halfrond zorgde er, samen met de miezerregen, voor dat we werkelijk uitzagen of we een veldrit op de Citadel in Namen hadden gereden; bah wat een blubber. Maar het was op zich een hele mooie route en we kwamen terecht midden in Grathem, waarna we doorstaken naar de Heelderpeel. Via Pol reden we terug via Maasbracht langs de Rijksweg naar het Hingen. We hadden een kleine 70 km gereden, dit voor de statistieken. We hadden na aankomst nog een uurtje voordat om 17.00 uur de zaak weer op slot zou gaan. Bij de persconferentie om 19.00 uur zou overigens blijken dat alles weer definitief op slot zou gaan. Maar goed dat we nog een lekker kopje koffie en een paar lekkere pinten konden nuttigen voordat we er helaas een punt achter moesten zetten. Fred had het metier ook weer opgepakt na de nodige weken pauze vanwege werkzaamheden aan de nieuwe garage en Corona. Hij kwam even na ons bij Nicole naar binnen en eenmaal plaatsgenomen zag je niet dat hij er enkele weken tussenuit was geweest:)

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 4 DECEMBER en 11 DECEMBER

Gisteren vernamen we dat Michel van Smoorenburg in de regen OP 4 december in zijn uppie toch een 80-tal km heeft gereden. Waar andere erkende Flandriëns de vlag strijken, gaat Michel toch gewoon fietsen, chapeau.

Op 11 december was het 's middags droog nadat het 's morgens nog behoorlijk geregend had. Daar waar fietsen waren gekuisd, was dat vergeefse moeite, zo zou later blijken. John Mols, Annie, Huib, Jeffrey en Sjef Derenet, Berrie, Math, Jo V, Roy en Pieter Jan waren de deelnemers. Jo mocht een route bedenken. Het werd een variant van Tongerlo. In het Gruitroder bos achter Opitter gaan we normaal op het einde linksaf, maar nu niet. Nog een paar km rechtdoor en dan linksaf langs de grote weg en dan bij de grote kruising in Oplabeek rechtsaf en dan gelijk links langs die megagrote manege Equestrian Center Sentower Park. Daarna bij het Joekelbos linksaf richting Niel bij As. Daar draaiden we de kleinere weggetjes naar de buitengebieden weer op. Uiteindelijk kwamen we, inmiddels compleet beslijkt door de natte en bemodderde bedoeningen op de trambaan terecht. Daarna was het rechtdoor naar school en kantoor via Maaseik en zo weer terug over Roosteren. Michel en Jo besloten als enigen, het pas immers pas 16.15 uur, om toch nog een kloeke pint te gaan vatten bij Nicole. Maar eerst een lekker kopje koffie en toen we vernamen dat Max pole position had getraind, smaakte het nog beter. Om vijf uur was het dan helaas afgelopen en zochten we de douches ook maar op. De fietsen waren ook toe aan een poetsbeurt, het was echt een vetlapperij, niet echt goed voor het "Getriebe", ketting en tandwielen dus, maar het goede nieuws is dat we Mat kunnen bellen en dan komt hij aan huis de fiets poetsen. En ja, daar is bewijs voor want gisteren heeft hij bij Berrie thuis zijn fiets gepeetst en dat staat op beeld.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 NOVEMBER

Eindelijk een beetje weer deze zaterdag en dus stond er een flinke groep paraat. Johnny Mols, Math, Jo V, Annie, Wil Leurs, Berrie, Piet, Michel, Leon, Roy, Lyon, Jan Laugs, Erik Dieteren, Koos, Sjef Derenet, John van Ool en Huib Smeets waren de deelnemers. Math wilde voor de route zorgen, wat gelijk akkoord was en het werd daarom Borgharen. Wel een beetje aan de lange kant i.v.m. het vroeg donker worden maar het plan was gemaakt en dus togen we op weg. In de klim naar de brug achter Roosteren reed Jan lek met dus enig oponthoud en dus nog minder daglicht resterend. Het was aanzienlijk kouder dan vorige week en dikkere kleding was geen overbodige luxe. De route was mede gekozen om eerst met tegenwind te beginnen en dat betekent dat er een dikke 35 á 40 km non stop met tegenwind gereden moest worden. Gelukkig waren er vrijwilligers genoeg maar bij of achter Bunde keerden Berrie, Wil, Piet en Koos huiswaarts ; de reden waarom is op de redactie niet bekend. Daar ergens kwamen we John Vergoossen tegen die in zijn eentje onderweg was en het deed ons deugd om te zien dat hij het kopwerk niet schuwde. Wij waren ondertussen de lus over Itteren en Borgharen aan het afwerken en al gauw kwam de stuw weer in zicht. Daarna dwars door Maastricht en zo naar Meerssen en Bunde. Math dirigeerde ons de Kruisberg op. Kortgezegd: we waren blij dat we even later boven waren. Dan langs het vliegveld aan de achterkant maar niet omlaag naar Ulestraten. Rechtdoor naar Geverik en Beek was het plan en in Beek niet rechtsaf naar de Adsteeg, ook niet linksaf naar het lampenpaleis maar rechtdoor. Dat hebben we al vaker met Mat gereden. Ergens bij een kerk rechtsaf, de autoweg over en zo kwamen we in Geleen. Via het fietspad langs de rijksweg en een paar stoplichten verder sloegen we rechtsaf naar Nieuwstad. Langs of door het Hout kwamen we bij Susteren en zo naar de Slek en het Hingen . Her en der sloegen de heren wegen in die hen naar een warme douche voerden en zodoende zaten de laatste vier, Michel, Annie, Leon en Jo even later bij Nicole om zich lekker te warmen aan een warme kop koffie of thee. Nicole heeft altijd wat lekkers op de tap en Jo en Michel konden de verleiding niet weerstaat om er daar een paar van te bestellen.. In het donker zochten ook de laatste musketiers vervolgens een goed heenkomen.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

P.S.

Goed gezien. Het was inderdaad het Fluitend Hert dat de groep tegenkwam. Voorlopig blijft hij alleen fietsen. Geen stress om op tijd op het Hingen te zijn en de snelheid doet er helemaal niet toe. Zo hoeft de groep zich niks van hem aan te trekken en kan hij lekker alleen zijn kilometers maken. Volgend seizoen in Maart zal hij bekijken of hij weer aansluit bij Suist.

De Eenzame Fietser.

ZATERDAG 20 NOVEMBER

Zomer of winter, het maakt niet uit bij Suist want het blijft onveranderd druk op het Hingen, mooi om te zien. John Mols, Jo V, Jo S, Annie, Wil L, Berrie, Michel, Leon, John W, Har vd V, Roy, Ton S, Jeffrey, Lyon, Jan L, Eric S, Erik Dieteren, Pieter -Jan en Koos Jans waren de deelnemers als ik het goed heb. De verzamelde vergadering bleef besluiteloos toen het op een te rijden route aankwam. En dus slingerde Jo V de Garmin weer aan en stelde een route voor die werd goedgekeurd. Zij het dat er daarna nog werd geopperd om toch nog naar het zuiden te rijden. Ook goed was het antwoord, die bewuste sprekers werd carte blanche gegeven om ons dan naar het mooie zuiden te loodsen. Maar daar stokte het dan want dat wilde niemand. Dus werd koers gezet naar Montfort en dan zouden we wel zien wie meeding en wie misschien toch naar het zuiden zouden gaan. Maar uiteindelijk sloot iedereen aan en ploegde deze bonte stoet zich een weg naar het noorden. Annie en Jo V voorop, windje in de rug, prima. Bij de Clauscentrale op weg naar de stuw kreeg Lyon pech. Er was een spaak geknapt en hij stuurde daarom terug naar huis. De rest kon dus door en via Buggenum en dwars door Haelen stuurden we daarna links een bosrijk gebied in dat ons achter Baexem bij de spoorwegovergang bracht. Van daaruit ging het echter naar Leveroy en dan links de weg naar Nederweert Eind. Via Schoor ging het toen, u raadt het al, lang het kanaal terug, helemaal tot in Panheel zeg maar. De kilometers waren echter niet voldoende om al direct naar huis te rijden. Daarom ging het via Panheel nog naar Heel, Pol, en Maasbracht. Dat zorgde ook niet voor heel veel meer kilometers en dus werd nog de lus Stevensweert en Ohé en Laak er aan vast geknoopt. Dat zorgde uiteindelijk voor een 75 km en dat was het dan. Leon, Michel, Annie, Wil en Jo V gingen er nog ene vatten bij Nicole en daarna was ook voor hen de fietsmiddag weer voorbij.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 13 NOVEMBER

Niet meer gedacht maar dus toch nog..... Ik zal er niet omheen draaien; het weer was pet, maar nog niet om half twee. Ondanks het weer waren de "usual suspects" er toch weer. Lyon, John Mols, Ralf Bohnen, Michel en Jo V stonden paraat. Jo had al iets voorbereid en de rest vond het prima. Wij dus op weg richting Maaseik. Het was goed te doen en via Heppeneert ging het rechtsaf richting de trambaan. Wegens een klein navigatiefoutje reden we echter een weggetje in dat ons van genoemde trambaan af leidde. Via een omweg

kwamen we echter weer op de route. Inmiddels hadden we enkele lichte motregenbuitjes achter de rug en was het weer droog. We waren op weg naar Reselt en Tongerlo maar dan in omgekeerde richting; dan hebben jullie een idee waar we ons bevonden. Achter Reselt reden we de brug naar Tongerlo over maar direct achter de brug scherp links en dan na een paar honderd meter langs het kanaal rechtsaf. Dat was het begin van een grote boog in Noordoostelijke richting naar Kessenich. Op de beslijkte B wegen waren de fietsen en ook wij zelf redelijk smerig geraakt maar dat was nog maar klein bier vergeleken met hetgeen we nog voor onze kiezen kregen. Ook zonder weerkundige opleiding zagen we vóór ons donkere wolken hangen waar even later, in tegenstelling tot de voorspellingen, wél regen uit viel; en niet zo'n beetje ook; en ook niet voor maar even. Na niet al te lange tijd begonnen we nattigheid te voelen, niet in ons gezicht maar in onze schoenen en verder eigenlijk overal. Gelukkig was het niet koud en daarom werden de wél aanwezige regenjasjes maar gelaten waar ze waren en ploegden we voort. Uiteindelijk kwamen we bij de casa van Sjeng Schalken en even later staken we de grote weg over naar Kessenich. Via Thorn, Maasbracht en Berkelaar reden we terug zonder een afzakkertje te nemen. Gelijk naar huis was de enige verstandige optie want het water stond ons letterlijk in de schoenen. We hadden uiteindelijk iets van 77 km gereden en na de douche was het leed alweer geleden. Toch nog iets gedaan voor die tolle Figur.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 6 NOVEMBER

1e rit van het winterseizoen. Fred, Jo V, Annie, Huib, Berry, Wil Leurs, Piet, Jan Laugs, Roy, Eric Stokbroeks, John Mols, Roger Dohmen, Jo S en Jorrit waren de aanwezigen. Jo V had alvast iets bedacht voor het geval dat verder niemand een plan had uitgewerkt. Dat kwam goed uit want niemand stak zijn hand op voor een ander voorstel. Het werd een route Effeld, Gerderath en nog een aantal plaatsen eindigend op Rath, gelegen in het achterland van Wassenberg en Wegberg. Achter Birgelen kwam Wil naar voren om mee te delen dat hij naar huis afdraaide wegens verjaardagverplichtingen van zijn kleinzoon. Alleen vroeg hij hoe hij weer terug moest rijden, want dat wist hij niet. Jo V heeft hem de eerste grote weg naar links gedirigeerd als meest voor de hand liggende keuze. Op het journaal heb ik ook niets meer gezien van een verwarde man in fietskledij of iets van een vermissing. Het zal daarom wel gelukt zijn denken we. Achter de ruggen van Fred en Jo werd flink gepraat en ook goed gekeken want erg bekend was het voor de meesten niet. Berrie vroeg op een gegeven moment of we nog wel thuis zouden komen. Maar op een gegeven moment kwamen we in Merbeck en Lüttelforst en dan weten we het wel weer. Daarna kregen de heren en dame nog het lusje door Silverbeek en Arsbeck voorgeschoteld om vervolgens via Vlodrop Station, Paarlo, en Berg weer terug te keren in het eigen territorium. Men was tevreden maar hier en daar ook erg vermoeid ondanks dat we een gemiddelde van net boven de 28 hadden, toch niet heel hard dunkt me. Voor een deel bleek de vermoeienis te komen omdat de deelnemer in kwestie de afgelopen week al 4 keer had gefietst. Lijkt me ook iets teveel van het goede en het is dan ook niet vreemd dat het dan op zaterdag een tandje minder gaat. En waarschijnlijk kwamen de andere vermoeienissen voort uit gewoon een iets mindere dag. Het was wel een mooie route en na een 88 km was het schluss en tijd voor een kopje koffie en daarna nog een lekkere alcoholische of niet alcoholische versnapering.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 30 OKTOBER LAATSTE OFFICIËLE RIT

Regen, zal je net zien. Niemand geweest, na een jaar ploeteren niet in stijl kunnen afsluiten. Ik hoop dat dit niet heeft geleid tot allerlei trauma's daardoor en dat niet veelvuldig psychologen geraadpleegd moeten worden. Zal wel niet.

A vous enz.

ZATERDAG 23 OKTOBER

HATTERATH-BRAUNSRATH

Een geweldig weertje voor eind oktober. Geen wind en een lekkere temperatuur. Het was dan ook niet verwonderlijk dat het weer eens behoorlijk druk was op het Hingen. John nam de honneurs waar en trouw vinkte hij de aanwezigen af op zijn lijstje. Het bleken er vandaag maar liefst 25 te zijn. Klokslag half twee werd er vertrokken, als een grote groep. John mocht in het begin netjes mee fietsen en het tempo was lekker aangepast. Maar toen kwam de helling van Illbrink. Voor de meeste stelt dit niks voor en ze vliegen omhoog, maar het Hijgend Hert voelt dit toch royaal in zijn benen. Steunend als vanouds kwam hij boven, en toen lag hij zoals gewoonlijk weer achter de groep. Hij koos eieren voor zijn geld en wilde niet als lastpost achteraan blijven hangen. Dus gaf hij het sein dat ze door konden rijden. Hierna is hij lekker in zijn eigen tempo verder gegaan en heeft zo de geplande route afgelegd. Het ging prima zo en na een kleine 3 uurtjes kwam hij weer terug op het Hingen. Hier zag hij een grote groep Suisters op het terras zitten, maar hij kon de verleiding weerstaan en besloot netjes naar huis te gaan. Een leuke rit en weer "LEKKER GEFIETST"

ZATERDAG 9 OKTOBER SCHINNEN WATERVAL EN ZATERDAG 16 OKTOBER EN SUSTERSEEL NUTH

Zaterdag 9 oktober was het nog lekker weer, korte broek en dito mouwtjes hier en daar. Sittard werd vakkundig omzeild over het Duits. John in fietstenuutje dit keer deed de administratie en vormde later al vrij vlot, al voordat we de Sleek bereikten, groep C. Groep A was ook al vrij vlot uit het zicht, maar dat kwam omdat groep B, de grootste afvaardiging behoorlijk alternatief naar het Zuuje reed. Achter Söstere linksaf richting Millen, Tüddern, Süsterseel en zo naar Hillensberg. Maar nu al vrij vroeg linksaf en even later rechts en dan bergop waarna we boven op Hillensberg weer op de grote weg uitkwamen. Dan via de Stammenhof "light" naar Schinnen alwaar de Vuilnisberg op ons lag te wachten. Dan doorgestoken naar en door Schimmert en dan Waterval. Die liep uitstekend bij iedereen kan ik wel zeggen want die reden we af, andersom loopt die op de een of andere manier toch wat lastiger. Dan terug van nooit weggeweest de Kruisberg; heeft voor ons geen geheimen meer en hoe je het ook wendt of keert; het gaat toch bergop. Daarna was het leed geleden voor wat betreft het klauteren maar niet wat de wind betrof, want die hadden we nu op de neus. Dat wil zeggen de eerste twee vooraan hadden dat, de rest had daar niet zoveel last van. Maar Leon en enkele andere sterkhouders klaarden de klus voortreffelijk. Via Graetheide enz ging het weer redelijk traditioneel terug. Nicole had vakantie en dus zochten we ons heil bij Paula met nog een redelijke afvaardiging. Alleen jammer dat Geert al vrij vroeg de vlag moest strijken; om een of andere manier had hij de benen niet of zo. Hij besloot af te draaien. Hopelijk sluit hij binnenkort weer aan, zal ook wel, Geert kennende. Misschien een paar Proemevlaaie verorberen en dan is hij weer het mannetje.

Zaterdag 16 oktober was het weer duidelijk herfstachtiger. De zon scheen weliswaar maar schijn bedriegt want op de fiets viel het flink tegen. Diegenen die iets warmes hadden aangetrokken, prezen zich gelukkig en diegenen die daar niet voor hadden gekozen, zullen het toch een beetje frisjes hebben gehad denken we zo. John weer in fietskledij en deed weer de administratie. Tot onze verrassing werd slechts één groep gevormd waar John afscheid van nam maar nu niet als groep C maar als groep B, het gaat dus al beter met onze John. Wederom werd Sittard gemeden en er werd voor de klassieke aanloop over het Duits naar Hillensberg gekozen maar nu omdat de route ook niet door Sittard ging, het is zo logisch als wat natuurlijk. Maar het ging nu niet richting Wehrhagen maar direct rechts over de autoweg naar Süsterseel. Dat was vooraan een verrassing en die hadden de velo's al linksom gesmeten naar Wehrhagen. Eerlijk gezegd was het ook pas laat aangegeven maar met al die Garmin's op de sturen mocht je toch aannemen dat ergens wel een route was ingeladen, maar dat was dus niet het geval; blijft toch wel apart. Maar ja, niet getreurd, vooraan waren ze op een goedkope manier van kop af en zo diende de Hillensberg zich weer aan. Weer werd de alternatieve route gekozen, behalve Leon, die knalde rechtdoor en bovenaan kwam hij weer bij de groep. Dan via Bingelrade alsmaar rechtdoor naar Amstenrade, Vaesreade en nu eens rechtdoor naar Nuth. Via Nierhoven naar Grijzegrubben, een deel van Zuid Limburg dat we niet zo vaak aandoen, op zich wel jammer want het is een mooi stuk daar. Onder aan de kapel hielden we links aan, dus niet de achterkant Vuilnisberg maar richting Genhout. Aan de grote weg ging het echter terug naar Spaubeek en Schinnen. De Putherberg hadden we niet ingecalculeerd, althans ik niet en dat ding heb ik nog nooit eens lekker opgereden, ook deze zaterdag niet. Je hebt al geen vaart want je komt aan die voorrangsweg waar je dus uit stilstand moet beginnen, dan is het altijd morksen op dat fietspad met die trottoirtegels die niet echt lekker liggen. Het is nog geen Bos van Wallers maar toch. Bovendien trekt die weg lang door en als je dan ook nog niet al te veel talent hebt, is Parijs maar ook de top van de Putherberg nog ver. Maar ik moet het ook niet groter maken dan het is want het is eigenlijk een pukkel van niks. Via Hillensberg ging het in elk geval ook weer terug. Voor de variatie hebben we de weg langs het Altersheim gekozen waarna we weer in Havert uitkwamen. Dan nog even door Isenbruch en via de Hei naar of eigenlijk langs het Hingen want bij Nicole was het nog dicht. Dus werd plan P van Paula uitgevoerd en even later zaten we langzaam te verkleumen op het terras aldaar. Door de warme drank zoals koffie, warme chocomel met schandalig veel slagroom (je mag je daar best een beetje voor schamen) en thee was het enigzins te doen. En de alcohol daarna zorgde ook dat de gevoelstemperatuur "lekker warm" bleef. Maar daarna was het toch echt tijd voor een warme douche en werd het kampement opgebroken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 16 OKTOBER

SÜSTERSEEL-NUTH

Na het opnemen van de administratie gingen John en Harold even na half twee op pad. Even later kwam de voltallige groep aanpakken en zo gingen we als een grote groep op pad. Het tempo was goed te doen, maar John besloot, mede met het oog op de verschillende hellingen die gingen komen, om alleen zijn weg te vervolgen. In een heerlijk rustig tempo zag hij de hoofdgroep langzaam uit beeld verdwijnen. Rustig peddelend, genietend van het heerlijke weertje, maakte het Fluitend Hert zijn kilometers. Op de verschillende hellingen was het voor hem wel behoorlijk afzien. Dan kwam zijn andere aard, Het Hijgend Hert, weer duidelijk naar boven. Maar met beleid kom je een heel eind, dus ook dit klusje werd vakkundig geklaard. Op de Putherberg was het wel royaal hijgen geblazen, maar aan alles komt een eind, dus ook hier kwam hij boven. De resterende kilometers werden weer fluitend

afgelegd en zo kwam na 70 km. weer een eind aan een heerlijke fietsdag. Hoe het de hoofdgroep is vergaan zullen we nog wel een keer te horen krijgen, evenals de belevenissen van de rit van 9 oktober.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 2 OKTOBER ELMPT BRÜGGEN

Lekker druk aan de stammtisch en John Vergoossen had het er maar druk mee, met het opschrijven van de deelnemers bedoel ik dus. Van alle kanten kwamen ze aangevlogen. Toch mooi dat het concept SUIST zich kan blijven verheugen in een grote belangstelling. Met één groep was gewoon geen doen, dus werden twee groepen gevormd; of eigenlijk drie want John riep al zoiets van groep C. Wie daarin hebben plaatsgenomen, zullen we nog wel vernemen. Het doorklikken op de route via de site lukte nog wél, maar het leek of de route in 14 stukjes was opgedeeld van allemaal slechts een paar honderd meter, en dat kon niet worden geupload naar de diverse Garmins en ander navigatiemateriaal. Om het met de woorden van Peter Gilles van Massa is Kassa te zeggen: Catastrofe en je werd er foxwild van. Maar her en der was een stukje old school huiswerk gedaan en waren wat straten op papiertjes geschreven. Maar of dat wat ging worden was uiterst dubieus. Maar het avontuur werd aangevangen, aanvankelijk met toch één grote bulk fietsers. Annie en Jo voorop met de wind in de rug. Met een gangetje van zo rond de dertig zat iedereen op het gemak dachten we. Na Montfort kwamen de snelle mannen toch enigzins langszij en informeerden naar de route. Toen dat eenmaal capiche was, snelden ze voorbij. Wij meanderden ondertussen de Oo in en doorkliefdten Melick om even later langs het goedkoopste hotel van Roermond, waarbij de kamers helaas geen zeezicht hebben, de Keulse Baan te bereiken. Daarna dus de wegen langs de A73, voor groepen fietsers een mooie weg want daar komen nauwelijks auto's en het is daar ontspannen fietsen. Via Asenray langs hotel Cox reden we de stijgende weg naar Elmpt op. Alles bleef redelijk bij elkaar en daarna wist Jo wel de weg richting Venekoten en Overhetfelt. Dan over het fietspad naar Brügggen dat er op het einde zeer slecht bij ligt; we werden duchtig door elkaar "gerabbeld". Overigens kwamen de snelle mannen ons eerder langs de A73 op weg naar Asenray weer voorbij; waar die weer uitgehangen hebben, Joost mag het weten, maakt ook niet uit natuurlijk, 'die Strasse ist das Ziel "zou Georg Stumpf zeggen. Jo V heeft daarbij aan Berrie nog eens in grove schetsen de rest van de route meegedeeld en het was hem nu duidelijk, we hebben ze verder ook niet meer gezien.. Enfin, na Brügggen is de route heel mooi, althans dat vind ik, richting Born door het natuurgebied, langs de Hariksee en dan uiteindelijk ook langs Ground Zero voor Wil Leurs bij Lüttelforst. Maar dat ging nu gelukkig goed. Wat daar niet goed meer ging was het achterwiel van Piet, meer specifiek het bandje van zijn achterwiel, lek dus. Er ontspan zich een soort vrij worstelen tussen Wil Leurs en Piet wie dat bandje mocht fixen. Het ging van "kom hie det dink en loat mich mit rös" en dat soort teksten, maar dan wel op een kwinkslagachtige manier dus droeg dat wel bij aan de amusementswaarde van dat intermezzo. Ook apart was toen iemand zowel het kapotte bandje als het nieuwe bandje in zijn handen had en niet meer wist welke kapot was en welke niet. Maar er werd voor het goede bandje gekozen en even later konden we door. Via de mooie alternatieve route door Silverbeek kwamen we via Arsbeck bij Dalheim en de Maharishi. We hebben nog gekeken maar van hoppende of zelfs vliegende volgelingen was niets te zien aldaar. Dan de afzink naar Rothenbach en via Paarlo naar St O' Berg en Montfort onder de bezielende leiding van Leon en Wil die vooraan het stokje al een tijdje hadden overgenomen. In Montfort namen we afscheid van Piet en Geert. Her en der stuurden ook andere heren weg uit de groep die alsmaar kleiner werd. Op het Hingen maakten uiteindelijk alleen Fred, Annie en Jo V nog halt om Lyon gezelschap te houden want die was van de snelle mannen nog als enige

neergestreken op het terras. Al met al toch weer een geslaagde middag. De rest van het weekend zou nat en guur verlopen dus hebben we nog maximaal geprofiteerd van deze droge zaterdagmiddag.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

Verslag van de C-groep (John)

Er is inderdaad een C-groep bij Suist. Als John komt fietsen geeft hij vooraf aan dat hij alleen gaat fietsen. Zo ook weer deze zaterdag. Nadat de twee groepen netjes waren vertrokken stapte hij op zijn Carbon-ros en toog op pad. In de verte zag hij de grote groep Suisters rustig peddelen en tot achter Montfort bleven ze in het vizier. In Berg boog John af van de geplande route en via Lerop en Roermond ging het richting Asenray. Door de Boukoul en Swalmen richting Overhetfeld en zo naar Elmpt. Hier was het even zoeken maar dit keer heeft hij steeds asfalt gehad. De afdaling van de Meinweg en zo, tegen de wind in via Montfort en St. Joost terug. Toch weer een kleine 70 km. gefietst en vandaag was weer het motto: " LEKKER GEFIETST"

DONDERDAG 30 SEPTEMBER LAATSTE DONDERDAGAVONDRIJ

Math, Jeremy, Jorrit en Jo V waren aanwezig. Hoe ging het? Laten we zeggen dat we een beetje hebben doorgereden met nog een extra stukje over Koningsbosch. We waren desondanks vóór het donker terug. Jo V heeft thuis nog snel een lampje gemonteerd en nog een rondje over Montfort gereden, beetje uitgefietst, was ook wel nodig. Volgend seizoen hopelijk wat meer volk op de donderdagavonden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 25 SEPTEMBER KESSEL-EIK LEVEROY

Een bak volk, twee groepen dus.

Annie, Jo V, Wil Leurs, Huib, Piet, Michel, Har vd V, Wil, John W, Leon, Tjeu dacht ik, Ton, Fred, Koos, Pieter en Jo Scholten dacht ik was de plezante groep

Roger D, Math, John Mols, Jorrit?, Jo S, Henry, Berrie, Jeremy, Marcel?, Ralf Bohnen, Hen, Jeffrey en Lyon vormden de andere groep. De groep Annie vertrok, Jo V stond de route nog uit te leggen aan de anderen en miste de boot. Als dank mocht hij zélf het gat dichtrijden met Jeffrey. Ergens achter Montfort hadden we ze te grazen waarna Jo zijn karretje in de andere groep stalde en de rest uitzwaaide. Leon reed voorop met andere harde werkers in een aangenaam tempo. Op het fietspad naar Linne kwam de andere groep voorbij geraasd. Ze waren in Berg rechtdoor gereden en waren achter ons beland. Daarna niet meer gezien. Verder geen bijzonderheden, behalve dat het terras bij Nicole pratschvol zat en we moesten uitwijken naar Paula in St Joost. Dat was overigens ook geen straf hoor want we hebben nog gezellig op het terras nage tafeld zeg maar. Lyon kwam ook nog aanzetten. Ze waren nog naar Baarlo gereden??? en dan weer terug. Verder geen bijzonderheden, dus terug naar de studio.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 23 SEPTEMBER

Hen, Math, Jeremy, Roger Dohmen en Jo V waren de deelnemers voor deze op één na laatste donderdagavondrit. Ja heren en dame deelnemers, die ritten bestaan nog, en ook volgend seizoen wordt deze evergreen in stand gehouden. Via het Kranenbroek ging het eerst maar eens via het nieuwe fietspad naar Montfort. Jo had zich op kop genesteld want de route enz. Daardoor kon hij het tempo nog even drukken maar omdat de beentjes nog niet waren opgewarmd, valt dat hem altijd tegen. De rest had daarvan weinig last. Na Montfort kwamen anderen aan het front en zo richting Brüchelchen had Jo het gevoel dat het eten van eergisteren nog een weg naar boven zocht. Maar dat lukte niet en hij kon enigszins een modus vinden om het almaar sneller gaande treintje te volgen. Vooraan ging het kop over kop door Roger, Jeremy en Math. Hen en Jo hielden zich wijselijk gedeisd. Pas na Brüchelchen, Haaren en Echterbos ging het weer loos tot in Posterholt. Daar hadden de mannen er genoeg van en via Reutje ging het weer terug naar Montfort, Sint Joost en het Hingen. Op de Hingenderstraat werd nog een eindsprintje op gang getrokken voordat bij Nicole de virtuele streep werd bereikt. Jeremy, Hen en Roger bogen af voor een drankje bij de casa Renet en Jo vergezelde Math nog tot op de Sleik waarna Jo weer terugdraaide en als toegift voor zichzelf nog een lus over Montfort reed. Het was vrijwel donker toen hij thuis aankwam en onze Josef was redelijk content met de snelheden die had kunnen bijsloffen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 18 SEPTEMBER INHAALACTIE REDACTIE RIMBURG HERZOGENRATH IMMENDORF

Zoals het Hijgend Hert al aangaf vertrok ook een grote delegatie (iets van een man of vijftien) naar deze bestemming. Er was iets met de route inderdaad en het had ook zonder navigatie gekund maar het was zo'n lekker weer dat het ook goed uitkwam om een iets langere route te rijden. Eerst ging het richting Waldfeucht, dan via Bocket zuidwaarts. Zo kwamen we in Breberen en Gilrath. Dan via Pannenschop langs het vliegveld naar Teveren en Grotenrath. Dan was daar plotseling Rimbürg en de nog altijd niet overgestoken "Schildkröten". Van daaruit maakten we rechtsom een grote lus om Übach Palenberg en Baesweiler heen over allerlei onbekende wegen, althans voor een aantal niet-pensionado's. Deze heren hebben hier al eerder gereden maar volgens mij ook niet heel vaak en ook niet de laatste tijd want er werd veel om zich heen gekeken. We kregen een paar klimmetjes te verwerken maar die werden goed verteerd. Via Siersdorf en Durboslar naar Freialdenhoven en Setterich. Ha dat klonk bekend, ligt ook in de buurt van Puffendorf, ook bekend. We namen de ene haakse bocht na de andere en dat meestal op van die ruilverkavelingswegen, niet goed voor de oriëntatie en ook niet voor het achterbandje van Jo V, want die stond ergens in the middle of nowhere lek; nou ja middle of nowhere, dat viel wel mee. Met hulp van John W en Annie, waarvoor dank, werd de klus geklaard. Er kwam niet veel lucht uit het door Jo gebruikte patroontje. Thuis werd duidelijk dat hij het kraantje er niet ver genoeg opgeschroefd had waardoor er nauwelijks een gaatje was ontstaan, weer wat geleerd.

Daarna door Flöverich; ik geloof dat een plaatselijke bakker aldaar inmiddels zijn hypotheek heeft kunnen afbetalen van alle gebak dat de pensionado's daar hebben opgepeuzeld. Maar niet vandaag want het ging verder naar Immendorf en Prümmern. Daar stuurde Jo linksaf om een nieuwe klim naar Hochheid te introduceren. Dat viel wel in de smaak maar het werd langzaam ook tijd dat we op huis aan konden want de drank was bij enkelen al op, niet gerekend natuurlijk op een rit van 100 km. Ook niet door de bedenker van deze zottigheid Jo V want die stond ook voortijdig droog. Via Tripsrath ging het nog naar Uetterath en Schleiden. Via Abhoven en Braunsrath zijn we toen de kortste weg naar Waldfeucht gereden en hebben het laatste stukje van de route gelaten voor wat het was. En zo kwam er ook aan dit avontuur weer een eind. Er kwam geen olifant met zijn grote slurf en die blies het verhaaltje ook niet uit, maar we kwamen wél bij Nicole op het terras en daarmee zat het fietsen er in elk geval op en was het weer tijd voor sterke verhalen en ook voor het herstellen van de vochtbalans.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 18 SEPTEMBER

ROSENTHAL-LINDERN

Het schijnt dat de moderne rijders niet meer weten hoe een route gereden moet worden als er geen GPS-bestand aanwezig is. Het bestand van deze rit kon niet worden gedownload en dus waren er problemen. De razende reporter had daarom als alternatief een route van 100 km. ingeladen en de B-groep heeft deze rit waarschijnlijk gemaakt. Hoe het ze vergaan is zullen we nog wel horen. De A-groep vertrok wel richting Montfort, en of deze rijders de juiste route hebben gereden zullen we nog wel horen. Dan bleef er nog een rijder over. Het Fluitend Hert vond 100 km. wat veel van het goede, en tevens werkte zijn hart weer eens niet mee. Daarom besloot hij om alleen te rijden. En op de ouderwetse manier. Dus de route volgen via de plaatsnamen en dit ging boven verwachting goed. Zonder last te hebben van rijders die te hard willen gaan, en ook geen rijders die mekkeren dat het tempo te hoog ligt, wist John in zijn uppie deze mooie trip te klaren. Nergens verreden, lekker weer, mooie route, wat wil je nog meer. Zo heeft hij in zijn eentje een mooi ritje van 85 km. gemaakt. En dat onder het aloude motto: "LEKKER GEFIETST".

A-groep

Prachtig weer op het Hingen vandaag. Stralende zon, weinig wind en net iets boven de 20. Wat wil je nog meer? Vandaar ook de drukte vandaag met zowel een grote A en B groep (en zelfs met C groep met John). In de A-groep zaten vandaag Berrie, Marcel, Henri, Jeremy, Jorrit, Roger Dohmen, Hen, Jo Storms en Johnnie. De A-groep besloot om gewoon de route van de website te rijden en ondergetekende had deze op de Garmin staan om te navigeren. We vertrokken richting Montfort, waar we de C-groep nog even tegenkwamen. Voordat we afsloegen richting 't Reutje moest Henri even Johnny tot de orde roepen. Het tempo wat hij erop legde, lag dusdanig hoog dat het gewoon niet meer aangenaam was. Vooral de overnames op Jeremy, die ook voorop reed, waren te gortig. De rest van de rit is het gelukkig beter gegaan hiermee. Jorrit nestelde zich op kop met een wat rustiger tempo en we vervolgden de route richting Etsberg om daar de grens met Duitsland over te steken. Het tempo bleef hoog al was het geen gesnok meer zoals in de eerste kilometers. Ook vandaag weer deed vrijwel iedereen mee vooraan om tempo te rijden. Bij Rosenthal werd wat geklaagd over aangeven van kuilen in de weg vooraan. Dit is lastig want de weg in die contreien is gewoon slecht waar het voor iedereen gewoon goed opletten moet zijn. Henri

had een kleine reparatie nodig aan zijn rem die aangelopen was door zo'n klap van een kuil. Vanaf hier werd de weg overigens veel beter en de wind zat ook nog eens mee. De Duitse dorpjes werden afgeraffeld door het hoge tempo. Jeremy waren we op een gegeven moment kwijt en na even wachten kwam hij er weer bij. Geen malheur aan de fiets maar aan de bein gaf hij aan. Hij had ook al met 35pu naar het Hingen wind in gereden om op tijd te komen, dus daar valt iets voor te zeggen. Maar vervolgens was hij binnen no-time hersteld en reed weer continu op kop. Bij Straeten werd het tempo weer zoals aan het begin van de rit, getuige alle kroontjes en bekertjes op Strava. Zowel Jo als Henri een KOM, proficiat heren! Voor Laffeld besloot ondergetekende nog even de sprintklim op te sprinten en dat ging prima, we komen langzaam in vorm zullen we maar zeggen. Daarna volgden nog meer heerlijke wegen richting de grens waar we bij Sevriens nog even rechtdoor reden om er 80km van te maken. Mooie rit met een hoog gemiddelde van 34pu.

Jorrit

DONDERDAG 16 SEPTEMBER

Haselaar-Schipperskerk

Enkel A-rijders vandaag op het Hingen. Henri, Roger Dohmen, Roy, Jorrit, Hen en Jeremy stonden aan de start. Jo Storms was er ook, echter op de scooter en we besloten dat dat het verkeerde vervoersmiddel was voor deze rit. Een kort rondje vandaag dus een enkeling had al een lusje gemaakt. Desalniettemin had iedereen genoeg energie over om de 40km af te leggen. We vertrokken richting Pepijn waar we langs het bos richting Susteren vertrokken. De Susterse mannen dachten de stal al te ruiken dus het tempo lag gelijk al hoog. Niets was minder waar want we moesten nog een lusje maken. Via Dieteren, Baakhoven, Holtum kwamen we uiteindelijk in Born. Hier werd de brug op flink doorgereden waardoor even de groep barrage moest maken om weer samen te komen. Vervolgens werd Obbicht aangedaan. Daar zag ondergetekende Henri en Jeremy iets smiespelen en ze waren duidelijk iets van plan. Henri gaf volgas met overname van Jeremy en dat was profwaardig want het was bijna niet te volgen. Voor Roger kwam het als een verrassing en was hij teleurgesteld dat hij niet over de radio hierover geïnformeerd was. Terecht overigens want als team moet dit beter gecommuniceerd worden. Vervolgens weer even barrage om dit uit te praten en langzaam werd het tempo weer opgepakt naar om naar het Noorden te fietsen. Iedereen deed zijn beurt vooraan, de een wat harder dan de ander maar alles prima. Op de bruggen werd af en toe goed doorgefietst en gesprint voor de punten. Na de brug in Echt draaiden de Susterse Boys af en reden Roy en Jorrit richting het Hingen om de rit af te sluiten.

Jorrit

ZATERDAG 11 SEPTEMBER

MAASEIK ALTWEERTERHEIDE HORN

Veel volk en dus werden twee groepen gevormd. Enkele twijfelaars werden overgehaald om met de eerste groep mee te gaan want er zou rustig gereden worden. En zo vormden Roger Dohmen, Roger Deckers, ene Roy Dohmen (debutant), Jean Dohmen, Jo V, Michel, Berry, Tom, Hen, Henri, Math, Jo Storms, Marcel Pieters (bij Maaseik aangesloten), John Mols en Lyon Ohlenforst deze groep. Via Ophoven richting Maaseik legde Henri de groep al een flink

tempo op wat er voor zorgde dat enkelen zich al gelijk op de adem traptten want met redelijk koude spieren tegen de wind in met 35 km/uur was toch wel pittig. Maar alles stabiliseerde daarna enigszins en via St Jan in Maaseik ging het in vliegende galop naar Stramproy. Alles bleef echter bij elkaar en via het achterland ging het met een lus naar Altweeterheide. Het was ondertussen alle hens aan dek want Tom had zich vooraan genesteld en trok alles op een lint waardoor het al moeite kostte om het wiel te houden. Maar er is blijkbaar toch nog meer tussen hemel en aarde want aan deze jacht kwam voor ons gelukkig een einde toen bij Tom een spaak de geest gaf. Hij kon zelfs niet verder fietsen en moest de hulptroepen bellen om hem op te halen. Wij konden ondertussen even uitrusten van deze inspanning en daarna ging het met de wind in het voordeel naar Altweeterheide in een onverminderd hoog tempo. Iedereen kon het echter bijlossen en zo sjeesden we weer terug naar Tungelroy en door naar Ell, Haler, Hunsel en Ittervoort. Het bleef erg hard gaan maar niemand greep in en dan wordt het ook niet minder. Berry fingeerde wél nog even een leuke band en daardoor konden we toch heel even rusten voordat we weer langs de Napoleonsbaan sjeesden tot in Horn. Daarna nog even naar de stuw in Linne en via het fietspad naar Berg voordat we via Montfort weer terug waren op het Hingen. Michel, Jo V en Lyon pakte nog even een drankje bij Nicole en keken daar naar de sprintrace die voor Max prima verliep. Helaas ging het zondag weer mis met Max. De andere groep streek even later ook neer op het terras en er werd nog even nagekaart en alvast geproost op de verjaardag van Annie op 12-9-2021. Proficiat Annie vanuit de redactie. Leon had verder in een bepaalde ranking de 12 e tijd op de klimtjedit naar Alpe d'Huez gereden en de eerste tijd in zijn leeftijdscategorie als ik me goed herinner. De Marmotte zélf was ook goed verlopen en nu zit ook voor hem het seizoen wat dat betreft erop. Jorrit heeft zaterdag de Amstel Gold race gereden, maar liefst de 200 km-versie. Volgens Strava heeft hij dat varkentje gewassen met een gemiddelde snelheid van boven de 28,5 km gemiddeld, een puike prestatie dunkt me. En nu weer langzaam klaarmaken voor een nieuwe week bij of naar de baas; voor sommigen dan:)

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 9 SEPTEMBER BAAKHOVEN GRAETHEIDE BERG ROOSTEREN

Roger D en Roger D, Johnny, Math, Jorrit, Henry, Hen, Jeremy en Jo V waren present, dus min of meer dezelfde line-up als vorige week. Geen Tom, dat scheelt:) en de mannen lieten Jo V ook nog de spits afbijten met Roger Deckers. Met gemengde gevoelens nam eerstgenoemde de honneurs waar maar wél in een gematigd tempo. Want Jo kent inmiddels wel een beetje de streken van deze kompanen; het is niet de vraag óf ze er op een gegeven moment een snok aan gaan geven, maar alleen wanneer dat gebeurt. Al achter Peusen vonden de heren het welletjes met dat getreuzel vooraan en werden er andere kopmannen naar voren geschoven; het was begonnen. Maar er werd gelukkig ook achterom gekeken, iets voorzigtiger dan vorige zaterdag dus zonder valpartijen en Graetheide was in een vloek en een zucht bereikt. Jeremy kachelde vooraan flink door tot aan de brug achter Graetheide. Daar rechtsaf naar Berg, Nattenhoven en dan terug met de wind in de rug. Henry gaf er daar een flinke klap op en een paar eenheden liepen lichte averij (lees achterstand) op. Pas bij Obbicht hielden ze vooraan even de benen stil en kon iedereen aansluiten. Henry stelde nog een klein lusje voor door Obbicht en Grevenbicht. Daarna nog een paar bruggen die met hoge snelheid werden aangevangen. Voordat je dan stilvalt, ben je al bijna boven; elk nadeel heb zijn voordeel. In Echt viel de groep abrupt uit elkaar want Susteren sloeg bij de carpoolplaats rechtsaf en Jorrit en Jo V bleven alleen over. Jorrit reed nog mee naar Sint Joost en vertelde dat hij zaterdag had ingeschreven voor de 200 km Amstel Gold Race. Jo had geen idee dat die dit weekend was. Jo V heeft vervolgens nog een lusje over Montfort

gereden en was desondanks al om 20.10 uur en net voor het donker binnen na een 55km. De rit zélf was ongeveer 40 km.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 2 SEPTEMBER THORN KESSENICH ALDENEIK

Aanwezig waren Jo V, Roger Dohmen en Deckers, Jorrit, Henri, Mat, Tom, Johnny, Ralph Beunen. Ook Jo V had dus de stoute (race)schoenen aangetrokken om zich helemaal op een hoop te laten rijden door deze kleppers die normaliter de donderdagavonden tegenwoordig bevolken. Door pensionado-invloeden is de donderdagavond aan hevige erosie onderworpen geraakt; de heren en dame hebben meerdere dagen en opstapmomenten gekozen, gewoon overdag ,omdat het kan; niet meer naar de baas en dat soort bespiegelingen. Enfin, na een paar schietgebedjes waren we eraan begonnen. Het begin naar de Laak viel mee. Maar als Johnny de stal ruikt en het op Stevensweert aan gaat, gooit hij er nog een schepje bovenop, maar hij niet alleen hoor, wees maar gerust, er zijn er genoeg die met dat bijltje kunnen hakken. En als er gehakt wordt, vallen er ook spaanders.....en dat was Jo V een beetje. Een beetje ziekjes maar ook gewoon niet zo goed als de rest denken we, moest zich in elk geval flink in het getuig werpen om het allemaal een beetje te kunnen bijsloffen. Hij had nog net genoeg puf om de heren enkele keren te corrigeren toen ze weer eens verkeerd reden. Jo had zijn krachten een beetje ingedeeld op de route vlgns het programma, maar eenmaal terug via Maaseik werd besloten om nog een lusje te rijden over Holtum, stuw Born, Baakhoven, Dieteren. Dat stukje was er eigenlijk net een beetje teveel aan. Weliswaar in de wielen liet hij bij Baakhoven de teugels al even vieren en op weg naar Echt, al achter de Doort, waar de delegatie van Susteren al was afgedraaid overigens, liet hij het lopen, het zal allemaal wel, heeft hij waarschijnlijk gedacht. Er was ook nog iets met het tellertje op de fiets dus ff afgestapt om het het fiksen en enkele medevluchters zag hij pas terug bij Het Genot toen die al op het terras zaten. Hij is echter doorgereden want hij voelde zich ook een beetje rillerig en een warme douche leek een betere optie dan plaats te nemen op een snel afkoelend terras. Al met al een enerverend avondje.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 4 SEPTEMBER

Sibbergrub-Cauberg

Vandaag mooi weer (voorspeld). Echter om half 2 was het nog steeds grijs op het Hingen. Ik bedoel dan niet van de pensionado's maar het weer 😊 Gelukkig zou het halverwege de rit flink opknappen en mooi zonnig weer zijn. Aan de start vandaag vooral A-rijders. Voordat de heuvels begonnen bleven ook alleen de A-rijders over als groep (Mat, Berrie, Roger Dohmen, Henri, Hen, Chris v Elzen, Marcel, Jorrit, Raymond en Jo Storms). Als 1 groep met A en B samen vertrokken en ik meen ook Annie, Harold, Wil Leurs en Geert gezien te hebben maar rond Beek hebben zij hun eigen plan getrokken. Mocht ik iemand gemist hebben op de presentielijst dan laat het John even weten. De route vertrok richting Ophoven,

Dieteren, Baakhoven en richting Born, met vooral Mat die ons de weg wees vooraan. Bij Stein werd het nieuwe fietspad verkend rondom Chemelot. Die is werkelijk fantastisch echter je moet wel goed uitkijken overal met oversteken en de groep werd af en toe opgesplitst vanwege alle auto's overal. Vervolgens richting Beek waar het eerste klusje te wachten stond, namelijk de Adsteeg. Deze werd als groep op gereden en we konden netjes bij elkaar blijven. De komende km's werd het heuvelen geblazen. Eerst Ravensbosch af en vervolgens Sibbegrubbe op. Ook hier werd in 1 strak tempo naar boven gereden, wat prima te doen bleek voor iedereen. Boven werd besloten door Hen om de Cauberg over te slaan maar de rest wilde het toch proberen. Eerst nog de Daalhemmer omlaag gereden. Het was overigens ontzettend druk rondom Valkenburg. De Eroica fietstocht vond plaats en een autorally. De oude en antieke fietsen en outfits waren mooi om te zien. We meenden zelfs Jan Raas te hebben herkend maar we weten het niet zeker. We vervolgden de route naar de Cauberg en zelfs bij deze bleven we vrijwel bij elkaar. Helaas bovenop de berg enige malheur. Mat keek achterom om te keken waar Henri bleef vanwege een pitstop maar daarbij kwam hij in het stuur van Berrie terecht en maakte hij een smak op de grond. Meeste schade aan Mat zelf (knie en elleboog open) en de fiets viel gelukkig mee, dat waren zijn eigen woorden dat hij dat belangrijker vond. In plaats van de Brakkeberg af werd de MvdP Allee genomen om zo de Geulhemmer af te rijden. Leuke aanpassing van de route, moet kunnen. Laatste col was de Kleversberg en vervolgens konden we uitrusten. Althans dat dacht ik, maar helaas. De gaskraan ging gelijk vol open en t/m Geleen heb ik niks meer beneden de 35/uur gezien. Henri en Marcel trokken goed door en op het laatst ging zelfs Jo er met 5 km/uur overheen tot 2 keer toe. Hierdoor krijgt hij vandaag de "Johnny van de dag" bokaal omdat hij de groep uit elkaar reed. Proficiat Jo ! Na Sittard werd het tempo ietwat gematigd zodat het voor iedereen goed te doen was. In Susteren draaiden de meesten af en de renners die in Echt moesten zijn, besloten een bezoek aan Cafe het Hingen over te slaan vandaag en reden direct door naar huis. Mooie rit !

PS. Bij de rit van donderdag was Jo V er ook dus hij zal wel een verslagje maken. Aanwezig waren Jo V, Roger Dohmen en Deckers, Jorrit, Henri, Mat, Tom, Johnny, Ralph Beunen

ZATERDAG 28 AUGUSTUS OBERBRUCH ENZ.

Hemelwater in de weerkaarten zorgt er normaal voor dat het deelnemersveld duchtig inkrimpt, zo ook vandaag. Maar er waren toch nog een elftal dapperen te bewonderen. John Mols al op de mountainbike , Marcel, Math, Jo S, Roger Do, Henry, Hen, Steven Bonestroo, Jeffry, Jo V en Jorrit dus. Na een kort oponthoud wegens een fikse bui rond half twee waarbij we mooi onder de luifel konden schuilen, gingen we op weg. Gelijk al een flink tempo waarbij Jo zich al afvroeg of hij dat wel de hele tijd wilde rijden. Maar na een paar kilometer, nadat de benen opgewarmd zijn en de hartslag ook wat hoger is komen te liggen, gaat het ervaringsgewijs beter. Dit was inderdaad het geval. Steven en Jo kwamen iets comfortabeler op hun zadels te zitten en konden het aardig bijslaffen. Het begon al vrij vlot stevig te regenen maar doordat het niet koud was, hoefden ook geen jasjes aan want dat zorgt er weer voor dat teveel warmte wordt vastgehouden en dus geen optie. Zo snelden we voorbij Rothenbach en doken we het Duitse achterland in en schoot het lekker op. De route is net wat afwijkend van de gebruikelijke route Oberbruch en daarom ook leuk om zo eens te rijden. Het werd droog en we waaiden ook weer droog maar de wolken bleven dreigend. Via de grote lus kwamen we weer terug in Süggerath en Hochheid. Via Birgden ging het nu rechtdoor naar Gangelt terwijl zich links boven ons een enorm zwarte lucht aan het opbouwen was. Het leek er op dat we daar omheen aan het rijden waren maar na Gangelt draaiden we terug naar Süsterseel en daar kregen we toch een hoop water en hagel over ons heen, niet normaal. Henry stelde voor om bij een tankstation te schuilen maar Jo V kon

de rest overtuigen om maar gewoon, nou ja gewoon, maar in elk geval door te rijden want door ergens te stoppen zouden we het alleen maar koud krijgen en daarna moesten we toch weer door. Dus we reden door en na een minuut of tien kwamen we aan de achterkant van die bui en werd het weer een beetje normaal. Doordat de wegen er kletsnat bijlagen zorgde de spray ervoor dat we ook aan ons lijf drijfnat bleven. In Süsterseel hadden we de keus om naar huis te rijden of de route af te rijden. Math reed naar Susteren maar de rest besloot om de hele route af te rijden. Zo gezegd, zo gedaan en na 90 snelle km hebben we dat plan ook uitgevoerd. In Echt reden de heren naar allerlei bestemmingen zonder even af te zwaaien. Jorrit en Marcel volgden de Houtstraat naar t Thaal en Maaseik, Steven zwaaide af naar Susteren en de rest kneep pas de remmen dicht bij de casa Hen Renet. Jo V ging naar huis om later naar het voetballen van zoon Mark te gaan kijken maar niet voordat er een welverdiende douche werd genomen. Episich ritje uiteindelijk voor de echte bikkels zullen we maar zeggen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 26 AUGUSTUS

Bij deze de rit van afgelopen donderdag.

“Aan de start van deze donderdag staan Roger Dohmen, Hen Renet, Johnny Mols, Jean Dohmen en ich zeat de gek. Route hadden we niet in onze Garmin staan. Dus op eigen initiatief maar een route gekozen. Van Echt naar Stevensweert, Maasbracht, Wesseem, Panheel, Sluis Linne, St Odiliënberg richting Montfort en zo terug naar het Hingen. Ongeveer een kilometer of 45 schat ik. Gemiddeld rond de 32 Km/uur. Helaas komen niet veel coureurs meer aan de start op de donderdagavond. Waar dit aan ligt weten we allemaal wel. Er wordt vaak hard, té hard gereden. Dit gaat ten koste van andere rijders. Ik trek zelf ook het boetekleed aan, want ik hou er zelf ook wel van. Maar mijn voorkeur gaat toch uit om dan maar wat terug te gaan in snelheid en weer een mooie groep aan de start te krijgen. Dan maar op kop en aanpassen. Boven aan de berg wachten en af en toe op een recht stuk doortrekken kan. Maar dan wachten op de groep. Hopelijk kunnen we in de toekomst weer een mooie groep verwachten aan de start op het Hingen.

Mvg

Henri Rours

ZATERDAG 21 AUGUSTUS IITEREN BORGHAREN GEULHEMMERBERG

Om 9.00 uur stond deze rit gepland. Math, Marcel, Wil van M, Roy, Harald, Harry Cuijpers, John W, Roger D, Jo V, Huib, Annie, Chris Ruyters, Chris van Elzen uit Maaseik, Henk S en Leon stonden paraat en deze bonte stoet ging er aan beginnen. Werkelijk prachtig weertje en weinig wind. Harald en Math verdienden vooraan de haver en de rest peddelde lekker mee. Marcel wist de aanvliegroute naar de Geulhemmer maarde route hebben we hele stukken overgeslagen. Het ging weliswaar richting Bunde maar via allerlei uitstapjes links en rechts van de gebruikelijke route. Maar om allerlei gedoe te vermijden liet Jo ze vooraan maar" gewaere". In bunde via het fietspad naar Itteren en zo verder. Even voor de

Nachtegaal had jo V lek maar dat klusje klaarde hij in een oogwenk. Daarna dus de Geulhemmer nog maar eens opgereden en vandaar naar Margraten en dan weer terug. Sibbergrub af ging goed; het was daar wel erg druk, net als bij de Nachtegaalse wegen overigens. Dan via Ravensbos naar Spaubeek. Daar reed een deel de eerste afslag naar Schinnen en de rest de tweede afslag via het station. Boven aan de Beukenberg vond de samensmelting weer plaats omdat men op elkaar had gewacht; keurig opgelost. De rest van de rit ging prima, Susteren boog af (of beter; reden rechtdoor) bij Böhmerwald, Brach bij Reigershorst en de rest behalve Henk S plofte om 13.00 uur bij Nicole op het terras in een lekker zonnetje; standje Carpe Diem zeg maar. De goudgele rakkers en de overige anders gekleurde versnaperingen smaakten prima, net als de vlaai die men liet aanrukken. De middagploeg werd welkom geheten en met enig leedvermaak uitgezwaaid; wij zaten immers prima. Jammer dat ook aan dergelijke middagen een einde komt:(. De razende reporter is nu voor een deel uitgeraasd want dinsdag wordt hij weer bij de baas verwacht. Het tijdelijke pensionado bestaan wordt daarmee voorlopig beëindigd:(. Het was hem een genoeg om tijdelijk deel uit te maken van de pensionado-beweging binnen SUIST.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 14 AUGUSTUS KEUTENBERG FROMBERG STAMMENHOF

Lekker druk in het village départ voor dit toch wel pittig ritje. Ook een paar opvallende afwezigen uit het kamp Susteren en ook enkele oudgedienden hadden gepast voor deze mini klauterkoers. Annie, Ton S, Piet, Jo V, Henk, Roger D, Huib en Leon Renet bevolkten de latere B groep. Mat, Berry, Ralf B, John Mols, Jorrit, Jo S , Erik Dieteren en Tom M vormden de latere A groep en Wil Leurs en Geert waren ergens in Amstenrade of daar in de buurt afgedraaid en Frank draaide even voor Vaesrade af. Geen GPX file van de route was waarschijnlijk de reden dat als één groep is vertrokken. Mat en Jo V voorop tot maar liefst Merkelbeek, voor Mat appeltje eitje, voor Jo al een hele prestatie, blijkbaar redelijk goede benen, supercompensatie misschien een beetje van de hoogtestage in Zwitserland. Daar begon het op-en-af gedeelte en bij het kasteel Hoensbroek begon de groep uit elkaar te vallen. Tussen Brommelen en Weustenrade werd daarom barrage gemaakt en werden de twee groepen gevormd waarna de rust terugkeerde en het gemor verstomde. Het vals plat stuk omhoog naar Klimmen en even verder naar Walem kost altijd kracht en de nakende klim naar Keutenberg hield eenieder toch al bezig. Heel vaak gaan we daar niet omhoog en na iedere keer weet je ook waarom; het valt altijd tegen, trapt altijd in meer of mindere mate op je adem en bent altijd blij als je er vanaf bent. Ton of all people had in al zijn ervaring niet licht genoeg geschakeld en moest voet aan de grond zetten, gelukkig zonder te vallen. De rest, Piet inclus, klaarden de klus en ook Ton heeft die puist ook verder kunnen opfietsen. Via de Dode Man naar de grote weg om even verder de Fromberg op te rijden. We konden de vaart niet meenemen want we moesten scherp links opdraaien en dan heb je gelijk druk op de pedalen. Leon ging er natuurlijk vantussen en de rest volgde op korte afstand. Beneden werd geheergroepeerd en dan op naar de holle weg in Ransdaal onder het spoor door, het weggetje van Annie zeg maar maar dan omhoog. In de latere afdaling van de Goudsberg konden we even recupereren om vervolgens het Ravensbos op te rijden. Boven weer verzamelen en daar werd aangegeven om de Stammenhof niet meer te rijden, ook niet de light versie, omdat bij een enkeling de tank leeg was. Gezien het klauterwerk was dit ook niet vreemd en als in de groep wordt aangegeven dat het op is, dan past het ons ook om de rit daarop aan te passen. Via Schimmert daarom de voornamelijk bergaf lopende route gereden via Spaubeek, Sweykhuisen, Geleen, Sittard, Nieuwstad, Susteren, Slek en zo naar het Hingen. Jo V kon helaas niet mee naar het terras want Fortuna Sittard had de 1e thuiswedstrijd van het seizoen (winst 2-1 op Twente en dus een topavond op de tribune beleefd). De rest van ons cluppie maakte wél aanstalten om even bij Nicole aan te landen voor een welverdiende pint.

A vous Hilversoem

De Razende reporter

Zaterdag 7 Augustus

Amstel Gold Route

Vandaag een leuke route door het heuvelland op het programma, althans dat vind ik. Een klein lusje van de AGR met in totaal 125 kms af te leggen met een aantal heuveltjes op het parcours. De opkomst was echter niet heel hoog, maar dat deert niet. Wellicht dat een aantal het te ver vinden of dat de regen die in de nacht gevallen was, sommigen tegenhield. De renners van vandaag waren Math, Raymond, Jorrit, Har F, Har vd Vorst, Annie, Chris Ruyters en Huib Smeets. Met Raymond en Chris op kop vertrokken we richting het zuiden. Bij Baakhoven sloot Math aan en vervolgens nam hij de kop over met Jorrit om deze de rest van de rit vrijwel niet meer af te staan. We reden richting Beek, over het Chemelot terrein, dat Math met frisse tegenzin deed na de discussie verloren te hebben met de groep over routeaanpassing hier. In Beek werd de eerste col (Adsteeg) beklommen en boven werd gewacht en volgde de eerste plaspauze. Een aantal pensionado's greep hier de kans om te ontsnappen, terwijl Math en Raymond in de struiken stonden te plassen. De A-groepers lieten dat niet toe en reden in grote vaart naar de vluchters toe en snel was de groep weer samengesmolten. De rit werd vervolgd richting Meerssen en daar reden we de lange Raarberg op. Vervolgens volgende een geslinger door dit deel van Limburg om de volgende col, Ransdalerweg, op te fietsen. Hier begonnen we langzaam de bekende Zuid-Limburgse heuvels in het vizier te krijgen. De Vrakelbergerweg donderden we omlaag om vervolgens omhoog te fietsen, de Fromberg op. Het stuk voor de Fromberg reden we te langzaam volgens Annie waardoor ze op ons foeterde omdat de startsnelheid te laag was. Bovenop de Fromberg werd gewacht, zoals na iedere klim vandaag. Wat een mooi uitzicht hier toch op het Geuldal. Vervolgens richting Walem waar we nog een klimmetje op moesten met een steil einde. Vervolgens nog de Sibbegrubbe op, Brakkeberg af en Geulhemmer op en hier en daar begonnen we de beentjes te voelen. Democratisch werd besloten om de Maasberg in te wisselen voor de Kruisberg. Vanaf hier lekker met de wind in de rug naar huis waardoor we het gemiddelde nog wat konden opschroeven. Iedereen was zeer content met de route en de manier van fietsen, tenminste dat bleek uit de evaluatie bij Cafe het Hingen. Dit soort ritten mogen vaker op het programma. Zeer fijn gefietst vandaag en voor ieder wat wils !

Jorrit

We waren net een kwartiertje te laat terug op het Hingen om ook nog even de middagrit mee te pikken, niet dat iemand dat echt ambieerde, maar het had gekund. Ook deze keer niet de gps track naar de letter gevolgd: de Maasberg in Elsloo hebben we overgeslagen maar daarvoor wel de Kruisberg langs de A2 in de route opgenomen en in Berg en Terblijt zijn we niet langs de provinciale weg naar Maastricht afgedaald maar via de Zonneberg. Na de Kruisberg dan via Kazen, Geulle, Elsloo, Meers (waar de weg weer open is), Urmond, Berg, etc etc terug naar het Hingen. Ook in Roosteren langs het woonwagenkamp is de weg weer open. Even voor 09:00 hadden 7 Suisters de presentielijst getekend. We hebben nog even een paar tellen gewacht maar het bleven er 7, te weten: Annie van de Venne, Jorrit Cuypers, Har van de Vorst, Raymond Heythuisen, Chris Ruyters, Har Fijen en Huib Smeets. Onder een nog grijze hemel werd vertrokken. Met de verschillende klimmetjes in het verschiep ging de gaskraan niet al te ver open. Even voor Baakhoven stond Mat Peeters op ons te wachten. Nu waren we met 8 en vervolgens de weg via Holtum, Buchten, Born, Graetheide, Urmond, Stein en Beek. De Adsteeg was min of meer het aperitiefje voor vandaag. Via Oensel dan door naar Ulestraten en Meerssen om daar de Raarberg te nemen. Had had mij niet verbaasd als we ipv daarvan de Visweg hadden genomen. Maar schijnbaar wilde men trouw de route volgen. Na de Raarberg volgde een wat glooiend op en af traject via Groot Haasdal, Aalbeek, Hunnecum, Swier, Weustenrade, Bezijden Ransdaal hadden we weer een

klimmetje, niet te lang maar goed in de benen te voelen. Vanaf daar bleef de weg doorstijgen tot we op de Vrakelsbergweg zaten. Waar een wat serieuze klim in de vorm van de Fromberg geduldig op ons wachtte. Na de Fromberg kregen de benen even rust in de afdaling naar Ransdaal. Hier kregen een aantal Suisters wat bibberende knieën toen duidelijk werd dat het felle klimmetje op de Koulenbergsweg genomen moest worden (schijnbaar traumatisch). Van Walem tot in Schin op Geul kregen de benen weer even rust om dan de Sibbergrub op te rijden. Vervolgens de Brakkeberg in Berg en Terblijt af om dan weer subiet terug naar Berg en Terblijt te gaan via de Geullemmerberg. De rest van de route is reeds beschreven. Chris verliet nabij Echt de groep, Mat verliet in Echt de groep en Har vd V fietste ook door naar huis, de resterende 5 hebben nog even op het Hingen het laatste stempeltje gehaald zodat het officieel was. 125Km, 8 hoebele. Last but not least: met dank aan de sterkere mannen die het kopwerk voor hun rekening namen voor de andere net-niet-kopmannen.

Groet,

Huib

P.S. De klim vanuit Ransdaal naar Koulen roept inderdaad bij de "oudere" Suisters vervelende herinneringen op. In onze beginjaren reden we deze klim een keer naar beneden en midden in de afdaling kwam ons een vrachtauto tegen. Gelukkig konden we nog net op tijd remmen maar Annie vloog door de berm langs deze auto. Haar benen vol met schrammen van de doornen konden we onze weg och nog vervolgen, maar het was even een angstig moment.

Het Fluitend Hert

Donderdag 5 Augustus

Slingerberg Achterkant

Er blijkt een achterkant van de Slingerberg te zijn en dus gingen we deze vandaag verkennen met Suist. Louter A-groep deelnemers aanwezig op deze donderdag: Johnny, Jo S, Roger Dohmen en Deckers, Henri, Jeremy, Tom, Ralph Bohnen, Raymond, Roy en Jorrit. De route van de Suist site bleek maar 1km te zijn, maar we weten inmiddels wel de weg te vinden naar de Slingerberg dus we vertrouwden onze ouwerwetse routekennis. Vlak na half 7 vertrokken we richting de Doort. Al snel bleek dat een aantal van ons haast had. Al na het stoplicht op de Rijksweg ging het tempo omhoog. Tom, Johnny en Jeremy wisselden elkaar vooraan af en traptten flink door en de rest van de groep volgde, maar niet meer dan dat. De dorpjes in de omgeving van Chemelot werden iets rustiger gereden. Op de achterkant van Slingerberg reed iedereen zijn eigen tempo omhoog en werd boven netjes gewacht tot we compleet waren voordat we de afdaling inzetten. In plaats van noordwaarts te keren, werd er nog een klein lusje gemaakt via Brommelen en Bunde om vanuit daar weer de bekende weg langs de Maas naar huis te kiezen. Daar ging op zekere plekken het tempo flink omhoog, zoals de nieuwe weg richting Meers, en vond Roger Deckers het wel goed geweest en hij is verder gefietst met Roy. Bij Schipperskerk draaide de Susteren delegatie af en bleef ik in een groepje met Tom en Johnny en ja, dan weet je het wel. Blijkbaar kan het nog harder en toen Johnny flink aanzette op het fietspad richting Roosteren moest ik even lossen. Gelukkig had Tom en Raymond het door en werd even gewacht om de rest van de route samen af te leggen. Binnen de 2 uur binnen op het Hingen met de 68km op de teller, dan weet je het wel.

Jorrit

ZATERDAG 31 JULI

Schiefersberg-Grijzegrubben

Vandaag weer behoorlijk druk op het Hingen. Jo Vergoosen en Leon renet waren naar Zwitserland voor een zeer zware trip. En voor het eerst weer aan het vertrek Het Fluitend Hert. Na ruim een jaar maakte hij weer zijn opwachting in de gelederen van Suist. Het spreekt vanzelf dat hij het tempo van de groep niet kon volgen. Daarom gaf hij aan dat hij een tijdje mee zou fietsen en daarna alleen verder zou gaan. Een flinke A-groep vertrok even na half twee voor de trip richting Schiefersberg. Even later vertrok de B-groep die er een rustig tempo op na hield. Na een kilometer of 10 gaf John aan dat het voor hem genoeg was en de groep ging hierna verder, ook richting Schiefersberg. Het Fluitend Hert, die dus een C-groep had gemaakt, reed in zijn eigen tempo richting de Slingerberg en toen via Graetheide weer terug naar het Hingen. Dit is uitstekend bevallen en hopelijk kan dit in het vervolg ook zo gaan.

John

Verslag van de B-groep

Genoeg Suisters op het Hingen om weer in 2 (en naar later bleek 3) groepen op pad te gaan. Vanuit de A groep riep nog een enkeling dat ze met de B groep meegingen maar uiteindelijk trok de A groep toch haar eigen plan en vertrok als eerste. Misschien gebeurde dat ook omdat de B groep stoïcijns bleef wachten 😊 Net als de A groep heeft de B groep de route ook niet naar de letter gefietst en her en der er een eigen invulling aan gegeven. Zo werd tussen Schinnen en Doenrade een andere route genomen: via de Denneberg. En vanaf Koningsbosch werden nog een paar km extra gefietst door via Echterbosch-Putbroek-Montfort naar het Hingen terug te fietsen. Bij de afslag naar Putbroek verlieten Jo S en Wil L

de groep en in Montfort was het Tjeu die daar achterbleef. Ook Wil v M zwaaide in Montfort af en fietste naar huis (naar ik aanneem). Har vd V werd in Sint-Joost afgeleverd en de laatste 4, Annie, Har F, John W en ondergetekende ploften moe maar voldaan op het terras waar ook nog een restant A groep aanwezig was. Samenvattend: een rit zonder opmerkelijke gebeurtenissen, zoals het ook hoort. Enige 'dingetje' was dat een van de pedaleurs halverwege de beklimming van de Schieffersberg plots in de remmen kneep en daarmee de mannen achter hem verraste. Liep allemaal goed af. In goede Suist traditie werd boven aan de klimmetjes gewacht en ook even gas teruggenomen als de een of ander dreigde te moeten lossen. Na wat gerommel met de Garmin zag ik dat we een 100Km gefietst hebben en ondanks de harde tegenwind, klimmetjes en af en toe gas terugnemen nog een nette 27 gemiddeld gedraaid hebben.

Huib

Verslag van de A-groep

Zoals je zelf hebt kunnen zien, duurde het even voordat de bikers van de A groep op het Hingen op hun stalen ros stapten. De groep bestond uit Michel Smoorenburg, Raymond, Roger Dohmen, Jo Storms, Berry Tholen, Roy van Montfort, Ralph Beunen, Tom Marcellis, Jeffery Derenet, Chris Ruyters en ondergetekende. Het ritme zat er weer goed in. We hebben de route tot de Biesenberg naar beneden gereden. Daar zijn we recht overgestoken, de Visweg naar boven. Je komt dan boven op de Raarberg uit. Hier zij Chris en Jo afgedraaid, waarschijnlijk lag het tempo voor deze heren te hoog. Vervolgens via Haasdal de Kleversberg naar beneden. Valkenburg, Daalhemmerberg omhoog en de Sibbegrub naar beneden, rechts om naar Wittem. Aan het klooster links naar Eys. In Eys, 2e we links langs de kerk omhoog naar Trintelen, Ubachsberg, links na 500 meter rechts naar Voerendaal. Vervolgens naar Hoensbroek langs de Lucas kliniek naar Thull, de volgende helling is de Putterberg. Boven aangekomen rechts naar Hillensberg, Susterseel, Tuddern, Susteren. De bikers van Echt verlaten ons daar en rijden via de Hei naar huis. We hebben dan 100km op het tellertje staan met 825 hoogtemeters. Deze route was een idee van Berry. De schrijver van vandaag kan dit idee van waarderen, ik heb van de route genoten.

De groetjes Mat

DONDERDAG 29 JULI

De route van donderdagavond 29-07-2021, Putbroek -Papenhoven is door Jeremy ietwat aangepast, we hebben er 70km van gemaakt. Het enige wat ik over de rit kan schrijven is dat er hard gefietst is en de aanwezige bikers zijn bij elkaar gebleven. Kan natuurlijk niet aangeven of het bij iedereen even gemakkelijk ging. De aanwezige bikers waren Roger Deckers, Roger Dohmen, Jeremy Ehlen, Henri Rours, Jo Storms, Johnny Mols, Ralph Bohnen en ondergetekende.

Groetjes Mat

ZATERDAG 24 JULI MORESNET

Om te voorkomen dat de spanning te veel gaat oplopen hier dan het o zo gewenste verslag. Annie, Jo V, Raymond, Michel, Piet, Har Feijen, Roy, Leon en Jorrit waren present en zo gingen we op weg richting Withuis om even verder de route op te pikken bij Moelingen.

Rustig aan zo in het begin op de bruggen en ook niet te snel op het vlakke om niet te vroeg de kuiten te zeer te vermoeien want wederom was Parijs nog ver. Er was gegarandeerd regen voorspeld wat Raymond al gelijk deed besluiten om slechts tot Geulle bij ons te blijven; regen is dus niet echt zijn ding. Har Feijen draaide bij de grens ook af en ook dat was aangekondigd. De rest reed stoïcijns door en na ettelijke kilometers in het land van de Walen te hebben gekoerst, werd gestopt om de laatste vijf km te kijken van de wegwedstrijd op de olympische spelen. Roy had via de telefoon Canvas binnengehengeld en na de finish van Carapaz ging het weer voorwaarts met dit clubje Galliërs die nog een hele rit voor de boeg hadden. De route verraste ons enkele keren met nieuwe weggetjes en de alternatieve klim naar Henry Chapelle was erg mooi met zelfs enkele haarspeldbochten die ons de klimspieren behoorlijk deden aanspannen. Zo langzaam aan kwam de uitkijktoren op het Drielandpunt via Moresnet dichterbij en een paar km verder stonden we boven. De bidons werden hier en daar bijgevuld en er werd vanalles uit de achterzakken opgediept en opgepeuzeld. En het minder goede nieuws was dat het begon te regenen. Democratisch werd plan de campagne gemaakt en werd besloten om via Vijlen de kortste weg terug te rijden . De lus over Sippenaeken, Teuven, Slenaken en de Ingbergrub hebben we dus overgeslagen. Een paar trokken de regenjasjes nog aan maar Piet Jorrit en Jo hadden die niet nodig geacht want het was niet koud en in zo'n regenjas blijf je wegens transpiratie ook niet droog. Het leek wel of het weer compassie met ons had want de wind was met ons meegedraaid, althans zo leek het. In een mum van tijd waren we in Valkenburg waar we gewoon door konden, niks te zien van de ravage die er helaas wel nog is. Het Ravensbos was de laatste scherprechter en daarna was het op de grote molen via Spaubeek, geleen, Sittard, Nieuwstad, Susteren en de Slek weer terug na inderdaad 150 km. Michel, Annie en Jo besloten toch nog even een versnapering te pakken op het terras bij Nicole, doorweekt als ze waren maar met de heaters aan was het nog wel te doen. Het regende stevig toen ook zij huiswaarts keerden maar daar waren ze inmiddels wel aan gewend; elk nadeel heb zijn voordeel nietwaar:). Toch weer een langere expeditie tot een goed einde gebracht en hulde aan deze doorzetters.

A vous Hiversoem

De Razende reporter

Donderdag 22 juli

Gilrath

Lekker fietsweer vandaag, niet teveel wind en een zonnetje. 10 mannen op het Hingen (Math, Ralf Bohnen, Henri, Roger Dohmen, Jorrit, Jeremy, Johnny, Jo Storms, Raymond en Harrij) die allemaal tot de A-groep behoren. Een recept voor een snelle donderdagavond rit. De route was ingeladen in de Garmin's bij een aantal van ons en vlak na half 7 vertrok de groep richting Koningsbosch. Het beginstuk was het tempo nog enigszins gematigd, maar al vrij snel kwamen Johnny en Jeremy het tempo opschroeven. Ze hebben eigenlijk de hele rit het tempo bepaald. Vanuit de groep werd er af en toe op Johnny geroepen om rustig aan te doen om de groep bij elkaar te houden want hij gaf er af en toe flink van katoen aan. We bleven met de rest gewoon bij elkaar en Johnny liet zich terugzakken, dit gebeurde een paar keer vandaag. Wellicht beter om gewoon een constant tempo te pakken en niet de rest uit het wiel te knallen. Vanuit Koningsbosch stuurde de route richting Saeffelen en vlogen we door een aantal Duitse dorpjes heen. We gingen eigenlijk te snel om te lezen wat er op de bordjes stond, maar dat namen we op de koop toe. In Gilrath verreden we ons even doordat

we dachten dat we ook helemaal naar beneden konden fietsen. Het was vervolgens even zoeken om de route weer op te pakken, want verderop werd ook nog eens de weg versperd door een boerenwagen. Uiteindelijk zei de Garmin, "koers gevonden", en kon de route weer gevolgd worden. Tempo werd strak gehouden en reden we weer terug richting NL. Het tempo leek ietwat omlaag te gaan, want het reed een stuk prettiger in de groep op de terugweg. Op het Hingen aangekomen was het gemiddelde 35,5pu met exact 60 km op de teller. Raymond en Jorrit ploften nog even neer op het terras maar besloten al gauw huiswaarts te keren na 2 colaatjes. Snel en ook wel lekker gefietst!

Jorrit

ZATERDAG 17 JULI PANNENSCHOP RIMBURG SCHINVELD GANGELT

Ja, burgerlijk ongehoorzaam en van het heilige programma afgeweken. Het hoog water was nog niet helemaal weg en de nasleep daarvan zou waarschijnlijk tot allerlei problemen leiden als we Noord Zuid zouden rijden, parallel langs de Maas. Vaesrade stond ook op de route maar daar waren ook overstromingen geweest. Wegsturen van de Maas leek Jo de verstandigste oplossing en dat bleek ook goed ingeschat want we hebben nergens problemen gehad. Er werd met één groep gereden en dat ging weer goed. Math, Berry, Wiel Leurs, Piet, Geert, Roger Deckers, Roger Dohmen, Ralf Bohnen, John Mols dacht ik, John Wolters, Annie, Michel, Jo Storms, Huib, Jo V, Wil van Montfort, Chris Ruyters, Jorrit, en Frank waren de deelnemers volgens het olifantengeheugen van Jo V. De route viel in de smaak, geen last van hoogwaterperikelen gehad en met een gangetje van zo'n 28 km/h dacht ik heeft iedereen in de wielen kunnen volgen, prima geregeld dus onderweg. Na afloop ook een cooling down gedaan, net zoals Annie dat beschreef na de TLL. Ben benieuwd hoe dat zaterdag 24 juli zal gaan richting Moresnet als weer richting de 180 km staan gepland, en ook door Valkenburg, geen idee of dat überhaupt gaat.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter
WOENSDAG 21 JULI

T.L.L. (Toertocht der Lage Landen)

Vroeg uit de veren vandaag, want het vertrek voor de 150 km Tour Lage Landen was om 8.00 uur gepland. Ruim op tijd meldden zich 9 dappere strijders voor deze lange etappe bij het vaste vetrekpunt café t Hingen: Annie van de Venne, Henk Swillens, Har van de Vorst, Jan Laugs, Piet Clout, Geert Creemers, Har Fijen, John Wolters en Koos Jans. Stipt op tijd vertrokken we richting Thorn, want daar pikten we Ton Stakenborg op en daarmee was het peloton compleet. Har vdV fungeerde als wegkapitein, want die had de route ingeladen op zijn Mio. Veel plezier hebben we daar niet van gehad, want in Kinrooi kregen we te maken met de eerste wegversperring en dus omleiding met als gevolg dat de Mio van Har helemaal van slag raakte. Via Opitter reden we door het Gruitroderbos en daar kregen we weer problemen met de digitale navigatie, want de ontvangst van het GPS-signaal was belabberd. Daarom maar gebruik gemaakt van de routekennis van Ton Stakenborg, die de route naar Zutendaal (want daar moesten we naar toe) uit zijn hoofd kende. In Opglabbeek stuitten we op de volgende wegversperring, daar lag de weg helemaal open en moesten we een stuk kluunen. Als kleine Mathieu van der Poelkes wisten we dit obstakel ook te nemen en zo pedalleerden we naar Zutendaal, Wiemesmeer naar Munsterbilzen. Hier maakten we een lus

langs Eigenbilzen, Waltwilder en zo weer terug naar Munsterbilzen. In het centrum van Munsterbilzen met 95 km op het klokje kwamen we bij een leuk cafeetje, dat op deze Belgische nationale feestdag als een van de weinigen open had. Hier stopten we even voor een pauze met ravitaillering. We troffen er ook een aantal Belgische fietsvrienden, die ook de Tour Lage Landen aan het fietsen waren. Door de kasteleinsvrouw werden we getraakteerd op gratis cake-van-het-huis, want de vlaai was op. Vervolgens stapten we weer op onze fietsen voor het vervolg van onze tocht. Via Zutendaal reden we naar Rekem. Daar aangekomen viel de stroom van de Mio van Har uit, maar dat was geen probleem. Vanaf dat punt kunnen de pensionados de route naar huis wel dromen, die hebben we wel vaker gefietst. Langs de Zuid-Willemsvaart schroefden we het tempo, ondanks de tegenwind, flink op. Via Vucht-Leut en Stokkem reden we over het fietspad langs de Maas naar Maaseik. In Elen reed Koos nog lek. Er bleek een haaiantand door de buitenband heen te steken tot in de binnenband. Die haai was natuurlijk door het hoogwater verdwaald en daar terecht gekomen. Piet en John zorgden er voor dat het euvel snel was verholpen en we weer verder konden. En Koos stond erbij en keek ernaar. Wat wil je ook met twee linkerhanden (maar vertellen kan hij wel !!!!). In Heppeneert konden we nog zien dat de muur bij het kerkje was opgehoogd met zandzakken om het hoogwater te weren, wat gelukkig gelukt is. Via Maaseik en Roosteren en de Col de Canal ging het richting Echt naar de finish op t Hingen. Daar aangekomen stonden er 150 km op onze tellers. Op deze prestatie maar ook op deze mooie toertocht, ondanks alle hobbels en obstakels, hebben we bij Nicole van café t Hingen nog even een cooling-down gedaan en een lekkere pint gepakt. Die hadden we wel verdiend, vonden we.

Annie van de Venne

ZATERDAG 10 JULI

Van de Razende reporter hebben we een geweldig verslag binnengekregen van de heroïsche rit die verschillende Suisters deze zaterdag gemaakt hebben. Klasse, Dame en Heren.

Van de middagrit over de Belgische knooppunten hebben we bericht gekregen dat de volgende rijders mee hebben gereden. Zaterdag waren we met 9 personen. Piet Clout-Wiel Leurs-Har v d Vorst-Tom Marcellis-Johnnie Mols-Wil v Montfort-Roger Deckers-Berry Thoolen-Chris Ruyters.

Maandag was ik er ook bij met de pensionadas.

Gr.Chris.

Hierbij nog klein verslagje van de zaterdag middag rit welke vereden werd door genoemde 9 renners. We hebben gezamenlijk (A en pensionadas) de rit gereden. Hierbij hebben Tom en Johnnie en later ook Wil steeds op kop gereden in een strak tempo welk wel voor iedereen te doen was. Har had de knooppuntenroute nog op papier en kon zodoende de kopmannen tijdig inseinen welk nr te volgen. We konden zo goed door fietsen en hoefden nergens eerst te stoppen. Vond het een mooie route en chapeau voor de kopmannen die zich goed hadden aangepast met snelheid aan de pensionadas zodat niemand het moeilijk heeft gehad. Afstand was 88 km.\

Gr.Chris.

Zaterdag 10 juli Route des Vergers, the long version

Annie, Michel, Raymond, Eric Dieteren, Leon, en Jo V hadden de nodige schietgebedjes gedaan en hoopten de finish te halen. Perfect weer hadden ze in elk geval wél, weinig wind en niet te warm. In Echt aan de brug stonden Math en Ralf Bohnen te wachten om een stuk mee te fietsen. Dat zouden ze doen tot Mortroux. Wat zij daarna nog hebben gereden is nog niet bekend. Op het hele stuk naar Mariadorp liet Jo de teugels behoorlijk vieren. Overal waar het bergop ging, schakelde hij duchtig terug. Parijs is nog ver was zijn credo. Maar de rest had daar geen problemen mee, tenminste niks van gemerkt. We volgden trouw de route. Daar waren toch verschillende versies van want op details werden af en toe iets andere aanvliegroutes gereden maar we kwamen altijd weer op de route uit. Op de klimmetjes pakte iedereen zijn eigen tempo, Leon kon lekker trainen en Raymond en Michel gaven hem ook flink van katoen. Annie en Jo volgden op toch nog beperkte afstand. Dat kwam mede door het rustige begin waardoor ze nog wat sap in de kuiten hadden kunnen sparen. Ergens voor Gileppe besloot Eric om door te rijden, het ging hem niet snel genoeg denken we. Raymond heeft hem op de Garmin nog een tijdje kunnen volgen maar waar hij precies naartoe is gereden weten we niet. Wij hebben de klim naar het Lac de Gileppe letterlijk links laten liggen want je moet hem ook weer dezelfde weg af. Eric is hem wél opgereden, althans volgens de data op de Garmin van Raymond. Hij is bezig met zoveel mogelijk hoogtemeters te scoren dit jaar; ik hoorde zelfs het getal van 100.000 hm, poeh. In Clermont hebben we even een terrasje gepakt maar ze hadden geen gebak of zelfs een croque-monsieur én je kon er niet met je pasje betalen. Het is dat Michel betaalde anders had Jo aan de afwas moeten. Na de pauze bleef het duchtig op en af lopen en de helden raakten toch wel vermoeid. Maar Visé kwam in beeld en toen we weer bij Withuis kwamen begon het einde langzaam in zicht te komen. We besloten voor de afwisseling om in Bunde het fietspad omhoog te rijden, links van de autosnelweg en eigenlijk is dit ook gewoon de Kruisberg. Via Moorveld, Catsop, Graetheide ging het weer op huis aan. Om kwart over vier, misschien nog iets eerder, waren we weer terug en paken we natuurlijk een kloeke pint. Dat werd vooral een Val Dieuke want daar waren we immers geweest. Maar ook de koffie, rijstevlaai, aardbeienvlaai en een kilo zoute pinda's gingen erin als koek. Piet, Har vd Vorst en Wiel Leurs knepen even later ook de remmen dicht en er werd nog even bijgepraat. Samenvattend een mooie geslaagde fietsdag en een leuke afsluiting. Een puike prestatie weer van deze die hards.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Donderdag 8 juli Rondje Maasbracht Herkenbosch Vlodrop Posterholt

Om half 7 stonden John Mols, Jeremy, Henri, Jo Storms, Math, Roger Dohmen, Ralf Bohnen, Roger Deckers en Jo V paraat. Jo V gaf aan een eigen rondje te rijden, wilde nl wat klimwerk doen richting Hillensberg, Bingelrade. Komt nog bij dat hij de gemiddeldes van deze heren niet kan bijbenen zonder zich helemaal uit elkaar te trekken, en zelfs dan lukt dat waarschijnlijk nog niet. Math wilde echter wel met Jo V meegaan. Die had te kennen dat dit waarschijnlijk toch niet ging werken gezien de verschillen in de vitesses zoals al vermeld. Uiteindelijk zagen de mannen, m.u.v. Math, Roger Deckers en Ralf dat apart rijden toch beter was. We zouden het toejuichen als we samen kunnen rijden maar dan moeten deze heren toch echt langzamer gaan rijden en dan moeten de anderen wellicht er een schepje bovenop doen en uit de wind zou het dan wel kunnen. Ik begreep dat de heren iets van 36 gemiddeld hadden gereden deze rit. Dat is voor de anderen waaronder Jo V echt niet te doen. Dit zal nog wel eens besproken worden. De overige 4 gingen idd via Susteren en Tuddern naar

Hillensberg waar Math het commando overnam en ipv Bingelrade terugstuurde naar Sittard om langs de begraafplaats door het veld wederom naar Hillensberg te rijden. Jo en Roger waren daar nog nooit geweest. Daarna weer terug richting Windraak om de zgn Heemtuin in te sturen. Daar kan men lusjes rijden met allemaal korte venijnige klimmetjes die daar allemaal op een zakdoek liggen en waar je jezelf helemaal kunt uitwonen. Daar hebben we er een paar van gedaan om dan via de klim naar Puth weer over Sittard terug te rijden. Jo had 70 km op de teller en was behoorlijk uitgepieerd. Je krijgt wat je vraagt Jo, en der is geen groter leid dan het leid waat men zich zelf aandeit. Prima gegaan dacht ik zo.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

Zaterdag 26 juni Knooppuntenroute en zaterdag 3 juli Kruisberg Waterval en omstreken
Op 26 juni bestond de meerderheid uit mensen die het rustigeraan doen en er is met 1 groep gefietst. Dit verslag is ook met 1 hand getypt en dat is een beproeving kan ik verzekeren. Het ging allemaal prima over de Mechelse Hei via Niel bij As. Toch weer gereden vlgs ons motto en zo hoort het ook want anders is het gedaan met Suist.

Op zaterdag 3 juli weer met 1 groep gereden. De snellere mannen besloten zich aan te passen en het ging wederom prima. Niet zo prestatiegericht misschien en misschien ging het te langzaam voor enkelen maar er werd niet gemord. Via een omweg werd de Kruisberg bereikt wegens een misverstand vooraan over de route. Jo V had nog lek aan de voet van de Kruisberg maar met hulp was het zo gepiept. Waterval was afgesloten maar we hebben evengoed de route in Schimmert weer opgepakt. De rest ging vlgs het spoorboekje en er werd nog even een drankje gedaan op het Hingen en alvast vooruitgekeken naar de monstertocht van komende zaterdag. Er zijn hier en daar de nodige bedenkingen of dat wel verstandig is voor mensen die de laatste tijd niet zoveel hebben gefietst om uieenlopende redenen. We zullen wel zien.

A vous Hilversoem

De 1handige Razende Reporter

Donderdag 1 Juli

Hillensberg-Hobbelrade

De eerste juli rit op 1 juli met Suist. Het weer houdt niet over deze week, dinsdag wateroverlast en ook vandaag wat gemiezer overdag. 'S avonds gelukkig droog maar blijkbaar toch weinig animo om naar het Hingen te komen. Vandaag met 7 aanwezigen (Tom, Ralf beunen, roger, henri, marcel, johnny en jorrit) en vlak na half 7 vertrokken we richting Koningsbosch. Er werd goed gewisseld vooraan en iedereen deed mee en zo hoort het ook. Vanuit Koningsbosch naar beneden richting Havert waar we linksaf en met een lusje over Duitsland richting Hillensberg reden. Daar stelde Henri voor om deze door de villawijk te beklimmen. Leuk om te zien, ik denk vooral bewoond door nederlanders. Vervolgens richting Schinnen waar ik voorstelde over de fietsweg te gaan en niet Stammenhof. Ook dat vond iedereen prima. Volgende col was Hobbelrade die leidde tot een breuk in de groep en boven werd even gewacht. Daarna togen we richting de dikke stein om de bekende weg terug te fietsen. De weg terug was heel anders trouwens. Vooraan werd flink het tempo opgeschroefd door een aantal klasbakken en was het achteraan flink aanpoten. Het wisselen werd niet meer echt gedaan en wellicht ook geen optie (tenminste niet voor mij) met zulk tempo wat regelmatig rond de 40 was. Niemand klaagde of belde overigens dus dan zal het wel prima

zijn. Bij Holtum splitste de groep en reed iedereen terug naar huis. Tempo was behoorlijk hoog en dus aanpoten, maar af en toe mag dat wel zolang we maar samen thuis komen. Lekker gefietst!

Jorrit

Donderdag 24 juni

Denneberg-Snijdersberg

Vandaag 9 mannen aan de start bij cafe het Hingen. Vandaag zijn Johnny, Roger, Math, Henri, Tom, Ralph, Ralf, Jo storms en Jorrit degene die de honneurs waarnemen voor suist. We zien eigenlijk nooit meer mensen van de B-groep op donderdag, dat is eigenlijk al sinds vorig jaar. We vertrokken met een aardig tempo over de bekende weg richting Bunde. Na een km of 10 werd het tempo, vooral door het harde werken van Tom, wat opgeschroefd. Echter bij Meers moesten we flink in de remmen. De weg was opengebroken en deze weg was alleen nog maar geschikt voor tractoren. We probeerden er toch overheen te gaan in wandeltempo om naar het fietspad bovenlangs te gaan. Vervolgens bij Bunde gingen we de Denneberg op. Ikzelf reed rustig aan omhoog met Ralf en toen ik achterom keek op het einde, was er niemand te bekennen. Vervolgens reden we bij Moorveld omlaag om dan de Snijderberg omhoog te klauteren. Wat een kuitenbijter is dat. Eenmaal boven werd het hoge tempo weer opgepakt. Vooral Henri, Roger, Johnny en Tom reden een flink tempo. Het was flink aanpoten achterin, zeker na een bocht als je flink moet bijtrappen. We vlogen door Catsop, Graetheide en Born. Bij Susteren splitste de groep en reed iedereen naar huis. Hoog tempo vandaag met 33pu , maar toch lekker gefietst!

Ps. Zover ik weet en nagevraagd heb, is er niemand geweest op donderdag 17 juni
Ps2. Ik laat het verslag van de zaterdag aan de razende reporter

Zaterdag 19 Juni

Schin op Geul
Verslag A-groep

Warme week achter de rug en vandaag was het niet anders. Erg benauwd was het er ook nog eens bij. Bij de A-groep (Mat, Berrie, Henri, Roger, Marcel, Erik Dieteren, Tom en Jorrit) werd er een soort van herenakkoord gesloten om rustiger aan te doen dan vorige week en dat was geen overbodige luxe. Een aantal snelle mannen van vorige week waren er niet bij. De B-groep vertrok een minuut eerder en het duurde tot achter Koningsbosch tot we bij waren. Erop en erover reden we richting Hillensberg. En vandaag hadden we de Gpx files op de Garmin, waarvoor dank John. Dat betekent dat het navigeren prima ging vandaag. Tot aan de Alfa brouwerij reden Math en Berrie op kop en namen Henri en Jorrit het over. Vanaf dat punt werd er afgewisseld vooraan. Bij Klimmen sloot een dame bij ons aan en dat vond niemand een probleem. Sterker nog, een aantal in de groep was bovenmatig geïnteresseerd. We vervolgden de route richting Schin op Geul waar we richting Walem omhoog reden. De

dame was al afgedraaid, ik neem aan dat het niet aan ons lag. Bij Walem had ik even een paniekmoment omdat mijn energiereep niet goed door de keel ging en vast bleef zitten. Even gestopt en gauw veel drinken om het los te krijgen. Henri wachtte me op en toen het weer beter ging, reden we naar boven. Daar stond de rest en werd de route vervolgd door Valkenburg waar we door een woonwijk richting de Stoepert reden. Daar werden de messen geslepen, vooral Berrie en Tom knalden omhoog. Wat een power hebben die heren. Het laatste deel ging via Vuilnisberg en Putherberg terug via Munstergeleen, Sittard en Susteren zonder noemenswaardige incidenten. Daar splitste de groep en reden beide groepen richting huis. Fijn gefietst, ondanks de warmte!

Jorrit

Verslag B-groep

Wat stond er vandaag op het menu? Een snelle snack, iets van de Gutburgerliche Kuche of iets uit het Haute Cuisine kookboek? Laten we het maar op de Gutburgerliche Kuche houden met een route die bij iedereen wel in de smaak kan vallen. Niet te kort, niet te lang, geen vlakke polderrit maar ook weer niet te gek qua het aantal te verorberen klimmetjes. De tafelgasten voor vandaag waren: Annie van de Venne, Raymond Heythuisen, Wil Leurs, Roy van Montfort, Michel Smoorenburg, Tjeu van Pol en Huib Smeets. De A en B groepen vormden zich vanzelf en de B groep vertrok al eerste. Wolfsberg, Sleik, Ilbrink, Havert. De A groep had inmiddels aangesloten en zo werden een paar km als één groep overbrugd maar ergens tussen Havert en Hongen draaide de A groep de gaskraan wat verder open en verdween langzaam uit het zicht. De eerste gang, het aperitief, werd bij Hillesberg opgediend, een licht doch smakelijke gerechtje dat (nog) niemand zwaar op de maag viel. Doenrade, Klein Doenrade, Oirsbeek. Als tweede gerecht werd een Krekelbergje verorberd, groot was de portie niet, twee lepels, hap-slik-weg. Thull, en een Alfa had inmiddels al best goed kunnen smaken. Vaesrade, Terschuren, Brommelen, Swier, Wijnandsrade. Hier begon het stuk vals plat naar Hulsberg, dat stuk is vlees nog vis, maar toch viel deze verkeerd bij Annie. Hulsberg, Overheek, Klimmen, Koulen. In de afdaling naar Schin op Geul kneep uw verslaggever in de remmen om even het Limburgs heuvellandschap in zich op te nemen. Zeg maar een extra snuffje zout in de maaltijd. Schin op Geul. En nu het hoofdgerecht(?), de klim naar Walem, rustig aan beginnen want in de laatste meters loopt het percentage pas op. Op de klim ontstond nog wat verwarring, Tjeu kwam hem namelijk omlaag en Wil was ineens AWOL toen we boven in Walem op de minder snelle klimmers stonden te wachten. Michel wilde wel terug omlaag (en weer omhoog) om Wil te zoeken maar Wil bellen is toch veel makkelijker :-)? Net voordat besloten was om Wil te bellen kwam hij aangefietst. Zijn fietscomputer was uit de houder geschoten en Wil was even gestopt om hem te zoeken. Schijnbaar had niemand van ons voor de klim Wil's malheur opgemerkt. De Goudsberg af nu, paar straten van Valkenburg en dan het voorlaatste gerechtje van het menu: Ravensbosch. Schimmert. Grijzegrubben volgden. Net voor Grijzegrubben werd Tjeu nog uitbundig begroet door 2 dames. Huh?? :-). Vanuit Grijzegrubben omhoog bleek dat Raymond, Michel, Wlel en Roy nog genoeg over hadden om sprintend omhoog te fietsen. Via Nagelbeek en Schimmert werd de Slakweg (AKA Stammenhof Light) opgezocht. Is dit nog een klim te noemen? Puth volgde en via een holle weg daalden we af naar Munstergeleen om dan via Sittard, Nieuwstad, Heide, Sleik Wolfsberg de nog 4 overgebleven fietsen bij Nicole te parkeren. Vermeld mag worden dat Michel, Roy en Raymond toch veel van het kopwerk gedaan hebben.

Voor de statistiek: Van het Hingen en weer terug: 82Km aan een gemiddelde van 26,5Kmh

Fietsgroet van uw chroniqueur,
HS.

Donderdag 17 juni

Johnny Mols en ik stond klaar voor het vertrek. Daar bleef het ook bij. Ik ben weer naar huis gefietst en wat Johnny gedaan heeft weet ik niet.

Groetjes Mat

ZATERDAG 12 JUNI

Swalmen - Verslag A groep

Zoals de laatste zaterdag was het weer aardig druk op het Hingen. Ik denk 50-50 verdeling van A en B groep. We begrepen dat de Eifelrit afgeblazen was helaas, dus nog extra manschappen op het Hingen. De A-groep vertrok als eerste maar alweer zonder route op de Garmin. Gelukkig wist Berrie de route naar Lüttelforst dus we vertrouwden op zijn navigatie. De eerste 20 km lekker met wind mee rustig aan en er werd gekeuveld in het peloton. We hebben overigens de titel van de rit geen eer aan gedaan want we zijn nooit in Swalmen geweest. Op de weg richting Elmpt werd het ineens stil in de groep, want het tempo werd flink opgeschroefd en tot de finish ook niet meer teruggeschroefd. Ik zag dat we zelfs bekertjes en zelfs een kroontje hadden verdiend in Elmpt op Strava. Zelf heb ik weinig op de voorste rij gezeten maar ik had het idee vandaag dat het niet nodig was met al die klasbakken vooraan zoals Jeremy, Jeffrey, Johnny, Berrie en Tom. Vanaf Lüttelforst hadden we een route gevolgd van Jeffrey die ongeveer klopte met het routeboek. De terugweg was een stuk zwaarder met de wind tegen, maar als je in de groep zit, prima te doen. Zo waren we in no-time weer op het Hingen. Mooie route vandaag, iedereen tevreden en met een prima tempo afgelegd. Lekker gefietst!
EIFELRIT FRITS VERHEESEN

In Keulen zegt men, dat wanneer iets de tweede keer gebeurt, dit een traditie is. Als we deze maatstaf voor de Suist-Eifelrit aanhouden, dan weet ik niet, hoe we die moeten noemen. Gezien het feit dat deze al werd gereden met wijlen Wim Bogie en hier legendarische ritten zijn afgelegd met sneeuwbuien etc, dan mag de Eifelrit in Suist-context toch al best een semi-klassieker worden genoemd. Maar tradities veranderen want de mensen veranderen. Na het verloren Corona-jaar kon de organisatie dit jaar zich weer op de deelname van enkele Suisters verheugen. Een week geleden deden geruchten van bijna 10 deelnemers de ronde, wat de organisatie blij maakte. Helaas regende het door uiteenlopende redenen afzeggingen in de loop van de vorige week. Het resultaat was dat er maar één deelnemer overbleef om de traditie voort te zetten. Frits V. was de laatste avonturier, die het aandurfde zaterdag op weg te gaan. Dat is op zich geen probleem want Suist leeft volgens het motto "niets moet". Toch was de liaison Jo V. niet erg verheugd. Nochtans had de organisatie voor dit jaar weer een mooie route gepland, die een hommage zou zijn aan de klassieke Duitse amateurwedstrijd Köln-Schuld-Frechen. Waarschijnlijk is deze wedstrijd voor de meeste Suisters geen bekende wedstrijd maar onder de winnaars vinden we toch bekende Nederlandse namen zoals Patrick Strouken en Michel Cornelisse. En ook Klaus-Peter Thaler heeft deze wedstrijd ooit gewonnen. Maar deze naam is waarschijnlijk alleen de Pensionados bekend. Terug naar de rit van vandaag. Het "départ virtuel et réel" vond onder

luid gejuich van de locals en vertegenwoordigers van de internationale pers om half 10 plaats. Frits monsterde de lucht en de wind en besepte direct, dat het vandaag niet heel gemakkelijk zou worden. De wind was namelijk tamelijk ambetant. Ook zat deze in de verkeerde hoek en het leek erop, dat de terugweg van Schuld een gevecht tegen de wind zou worden. Aldus geschiedde. Er was nog een reden waarom Frits zich niet op de eerste 10 km verheugde. De Organisatie had de route zo gelegd, dat hij weer vlak bij de plaats zou komen, waar hij vorige week door een agressieve buizerd werd aangevallen en belaagd. Deze vogel testte vorige zondag of de helm ook wel echt vastzat door te proberen deze van het hoofd van de onfortuinlijke fietser te trekken. Na 2 verdere schijnaanvallen liet het beest de angstige fietser weer met rust en kon hij de rest van de rit tot thuis op adrenaline volbrengen. Terug naar de koers van vandaag. Vanuit Sechtem ging het direct naar Merten om aldaar de "Côte de Merten/Auelsgasse" te beklimmen. De eerst klim van in totaal 7, die Garmin op de route had geteld. 4,5 km na de start en met een gemiddeld stijgingspercentage van bijna 5% werd de "top" bereikt en kon de rit in de richting van Flamersheim worden voortgezet. In Flamerheim leidde de route direct langs de prachtige Burg Flamersheim. Hier is een groet aan Herbert Dijkstra en aan Michel Wuijts wel op z'n plaats, die beslist de feitjes over dit kasteel zouden kunnen vertellen. Via Schweinheim dan de Eifel in. Hier telde Garmin de tweede klim over welgeteld ca. 16 km. Eigenlijk zijn het meer klimmen en afdalingen maar als Garmin het zegt.... Hier bereikte de route na ca. 45 km en kort voor Mahlberg het dak van de tour (ca. 525 m.). De zon was ondertussen achter toch wel dreigende wolken verdwenen, maar daardoor heerste er een heerlijk fietstemperatuurtje. Het zou gelukkig wel de hele rit droog blijven. Vanaf hier in principe bergaf (dus niet steeds en voor het geoefende oog met zicht op de Nürburg – jawel van het bekende circuit....) naar Schuld dat na ca. 60 km werd bereikt. De plaatselijke VVV had de organisatie blijkbaar goed gesponsord want de route voerde langs alle mooie plekjes aldaar. Heel mooi. Hier was de route in het Ahrdal aangekomen en dit werd gevolgd tot in Kreuzberg bij Altenahr. Daarbij werden fietspaden aangehouden, die voor een peloton niet geschikt zijn, maar voor een kleine groep heel goed te doen. Het voordeel van deze fietspaden: Direct langs de Ahr en dus niet op de normale weg waar rond deze tijd talloze "would-be Valentino Rossi's" onderweg zijn, want in Adenau is de ingang van de Nordschleife van de Nürburgring. In Kreuzberg, onder de rook van de Burg Kreuzberg werd het Ahrdal geruimd voor het Sahrbachdal. Noch een weetje: Deze Burg wordt nog bewoond door de familie von Boeselager. Een van de mannen achter de bomaanslag op Adolf Hitler was Philipp von Boeselager, die dat alles overleefde en enkele jaren geleden in Altenahr gestorven is. Her Sahrbachtal werd niet lang gevolgd want hier volgde de echte kuitbijter van vandaag: De klim naar Krälingen/Berg. De klim is vooral bij Piet welbekend want hij maakte hier enkele jaren geleden in de afdaling, dus komend van de andere kant, van heel dichtbij kennis met de lokale flora nadat hij een bocht miste. Vandaag was dit helemaal niet aan de orde want deze klim heeft stijgingspercentages van tot aan 10% wat de snelheid er toch wel uithaalt..... Via Krälingen en Freisheim naar Berg, waar de organisatie een mooie klim door het veld en langs het dorp had gevonden op een mooi geasfalteerd weggetje. Niet lang, maar weer eens iets anders. Vanaf hier ging het in gezwinde draf naar Todenfeld waar de langverwachte afdaling naar Rheinbach volgde. Hier was helaas al duidelijk merkbaar dat de laatste 25 km van Rheinbach naar de finish door de wind niet gemakkelijk zouden worden. En zo was het dan ook. De eenzame fietser had wel deugd gehad aan een paar ruggen om af en toe eens uit de wind te zitten. Maar we moesten het er maar mee doen. Na de razende laatste afdaling van de Rankenberg bij Brenig was Sechtem alweer in zicht en de laatste 5 km konden op de macht nog goed worden verteerd. Bij de ingang van Sechtem wilde Frits nog even een eindsprint aangaan, maar de wetenschap dat er geen jagende groep achter hem was en ook de signalen vanuit zijn kuiten lieten hem wijselijk afstand nemen van dit plan. Qua tijd zou het ook niet veel hebben uitgemaakt. Na 4:40 uur, 120 km en 1200 hm plofte hij voldaan in de gereedstaande zetel. Op deze manier kon toch weer een illustere rit in de toch al rijk gevulde annalen van Suist worden bijgeschreven. Het finish-interview was kort: Lekker gefietst was de conclusie ("tasty

gecyceld" voor de internationale pers). De kussen van de rondemiss en het koele kölsch smaakten prima. Maar wel met mate want Frits moest noch naar St. Joost voor de H. Mis. Terug naar Hilversum....

P.S.

Jammer dat de rit niet door is gegaan zoals gepland. Een geweldige prestatie van "De Eenzame Fietser", ga er maar aan staan, 120 km. met 1200 hm, en dat alleen. Hopelijk kunnen we in de toekomst toch weer samen een rit plannen in deze prachtige streek.

Donderdag 10 Juni

Suist Hobbelrade

Vandaag aan de start waren Math, Marcel, Henri, Roger Dohmen, Fred, Jorrit, Jo Storms, Jeremy, Tom Marcellis en Roger Deckers. Roger is na lange afwezigheid er weer eens bij. Hij vertelde dat hij pas 200km gefietst heeft dit jaar dus dapper om gelijk op de donderdagavond met de A-groep mee te gaan. Achteraf bleek het hem gewoon prima af te gaan. Route start richting de internationale weg met het lange fietspad. Maar nog voordat we daar aankwamen reed Jo al lek. Hij begon gelijk af te geven op het materiaal, iets met Salden en zo om Jeremy een beetje te stangen. Maar het was wel Jeremy die het klusje fijn voor Jo klaarde. Ongelooflijk dat een pensionado nog steeds zoveel moeite heeft met een band wisselen. Je zou toch zeggen dat er voldoende ervaring is na 65 jaar fietservaring. Na wat rake grappen over de depannagekunsten van Jo, vertrokken we richting Schinveld. Bij de Stammenhof draaide Tom af want hij moest op tijd thuis zijn. We doken bij Stammenhof omlaag, wat overigens erg heftig is om af te dalen want je moet vol in de remmen het laatste stuk. Ik ben er in ieder geval geen fan van. Vervolgens richting Spaubeek om daar Hobbelrade te beklimmen. We bleven redelijk bijeen, Jeremy en Math reden een beetje vooruit op het laatste stuk. Henri hielp Fred en Roger netjes omhoog zodat ze hun krachten konden sparen op de hobbel. Boven werd gewacht om samen richting Beek te fietsen. Route ging verder via de Dikke Stein en langs het kanaal naar huis. Bij Urmond werd er flink doorgetrokken op de weg die daar omhoogloopt door de mannen vooraan waardoor Fred en Roger ervan af werden gereden. Boven werd weer gewacht op ze maar Fred was er duidelijk klaar mee. Hij besloot zijn eigen weg te gaan. Ieders eigen keuze, maar vanuit de neutrale toeschouwer zou je kunnen zeggen dat er netjes gewacht werd boven. Roger Deckers bleef er wel bij en we reden samen tot Susteren waar iedereen zijn eigen weg koos naar huis. Prima route en tempo (32 pu gemiddeld) vandaag maar helaas niet naar ieders zin vermoedelijk.

Jorrit

ZATERDAG 5 JUNI MAASEIK HORN

Na het verslag van ons jongste redactielid Jorrit nu nog het verslag van de rest van de meute. Met verbazing lazen we dat de A groep aan het stoplicht vaststelde dat Jo Vergoosen er niet bij was. Even terug; op het Hingen was het een drukte van jewelste en er werd volop bijgepraat. Voor de iets ouderen onder ons, het leek wel het praathuis van de Fabeltjeskrant. Genoemde Jo Vergoosen vroeg nog wel of we met één of twee groepen gingen rijden maar behalve Fred, Piet en Jorrit reageerde bijna niemand. Het zou dus wel worden van: we gaan

fietsen en dan zien we wel wie meegaat en misschien dat er tijdens het fietsen nog een afsplitsing zou komen. Maar plotseling stapten de A rijders zeg maar op commando op en vertrokken. Hoe dat zo plotseling gebeurde, wisten wij niet. Wij zijn toen ook vertrokken, mét de heer Vergoosen die inderdaad de route mooi had voorbereid. Met een gangetje van rond de dertig, voor iedereen te doen, zeker uit de wind, werd koers gezet naar Maaseik met Leon en Jo voorop. Daarna via het Ven/St Jan naar Stramproy en ff later rechtsaf naar Tungelroy, Castert en Swartbroek. Dit stuk van de route viel erg in de smaak en we rijden hier bijna nooit. Ten onrechte want het is een hele mooie weg in deze hoek van ons mooie Midden Limburg. Dan via Eil de autoweg over, Kelpen, Grathem en dan weer terug naar Baexem. Leon en Jo reden nog steeds voorop, Leon maakt dat allemaal niks uit en Jo bleef ook maar doortrappen, eigen schuld zullen we maar zeggen maar hij moet goed trainen voor de Marmotte in Zwitserland en dat heeft hij zodoende goed kunnen doen. In Baexem konden we idd lachen; daar kwam de A groep ons tegen, geen idee waar die vandaan kwamen, ja van Heythuysen, zoveel was wel duidelijk maar welke route zij aan het rijden waren, geen idee. Maakt ook allemaal niks uit, zolang er maar doorgereden kan worden en er iemand de route aangeeft. Ik lees dat dat inderdaad het geval was, dus is dat allemaal prima. Jo had in eerste instantie een nieuw weggetje in Baexem in de aanbieding: rechtsaf naar Horn. Maar altijd kom je dan langs de rijksweg uit en daarom ging het rechtdoor naar Heytse en bij het gemeentehuis rechts door het bos en op het einde weer rechts naar Haelen en zo richting Buggenum. Nog niet eerder zijn we dwars door het centrum van Haelen gereden, dus een beetje een primeur zullen we maar zeggen. Daar ongeveer gaf Jo de spreekwoordelijke pijp aan Maarten en schoof een rij naar achter. Leon niet natuurlijk, die kan zo een hele dag fietsen, drinkt ook bijna niet, de hele bidon nog tot de rand gevuld. Jo had ter vergelijking de zijne inmiddels nagenoeg leeg. Fred nam vooraan de honneurs waar en dat was nog een pittig stuk tegen de wind in naar de stuw in Linne. Dan nog via het nieuwe fietspad naar St O'berg en via Montfort terug waar Michel nog even de koppositie naast Leon innam. Dankzij de heaters was het op het terras bij Nicole aangenaam vertoeven. Roy, Jo, Michel, Fred, Huib Smeets en John Wolters namen het er nog even van. De koffie en de overige versnaperingen smaakten prima. Weer een mooi einde van een fijne fietsmiddag. Laten we hopen dat er nog vele kunnen volgen.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

Zaterdag 5 Juni

Maaseik/Horn – Verslag A groep

Een drukte van jewelste vandaag bij cafe het Hingen. De Suisters weten de weg weer prima te vinden naar het Hingen. Het duurde even voordat het startschot klonk want om 5 over half 2 stond nog iedereen stil. Jo Vergoosen had de route getekend en op de garmin gezet. Als eerste vertrok de A-groep. Bij het stoplicht aan de rijksweg was Jo echter nergens te zien. Blijkbaar besloten om vandaag bij de B-groep te voegen. Dat is op zich prima, alleen nu was er bij de A-groep niemand die de routeboek had. We wisten dat we richting Maaseik moesten dus dat deden we maar. Het ging in een lekker tempo, echter wel gelijk wind in. In Maaseik aangekomen was al onduidelijkheid waar we naar toe moesten. Er stond Stramproy in het boekje en gelukkig hadden we Marcel, onze Belg, bij ons die ons perfect over de Vlaamse wegen richting Stramproy leidde. Vervolgens door richting Eil. Iedereen nam de honneurs waar vooraan in de groep om kopwerk te verrichten. Vanaf Eil besloot ondergetekende dat

we maar een route gingen rijden die hij vaker rijdt en de groep leek dat prima te vinden. Via Swartbroek naar Schoor en vervolgens over de landweggetjes naar Heytse. Ondertussen was John Bankers afgedraaid om onduidelijke redenen. Bij Heytse kwam ineens de B-groep ons tegemoet, die hadden Jo dus die wisten wel de route. Echter geen gemor in de A-groep, we vonden de route wel prima zo. Richting Baexem had Henri nog een leegloper. Het euvel was snel gefixed met de hulp en pompje van Mat. Koers vervolgd richting het Hingen. In Maasbracht splitste de groep zich want een enkeling vond het nog te weinig kilometers. Het laatste stuk hebben enkel Lyon en Berrie nog kopwerk gedaan dus de rest kon goed schuilen. Toch een aardig tempo, 32 per uur met een afstand van 95 km (voor degene die het lusje via Ohe en Laak nog gemaakt hebben). Fijn gefietst!

Jorrit

27 MEI TUNGELROY

Fred, Jo V, Jo S, Roger Dohmen, John Mols, Jeremy, Marcel Pieters, Jeffrey?, Tom? Henry, Math, Jorrit. Ik denk dat ik er nog een paar mis maar alla, wat geeft het. Duitsland was nog een no go area dus tekende Jo V deze voorlopige houtskool schets. Dit werd goedgekeurd dus daar waren we vanaf. Er werd nog even gediscussieerd over het verslag van donderdag 20 mei. De daarin genoemde suisters vonden het niet terecht dat zij met naam genoemd waren. Zij kregen de ruimte om hun versie van het verhaal te vertellen en de redactie lichtte nog eens toe hoe de rit was verlopen en wie nadrukkelijk vooraan het tempo bepaalden en waarom het verslag zo was geschreven. Dat kan allemaal bij suist en discussie en overleg, ook als dat even stevig is, is prima en toont aan dat mensen in elk geval betrokken zijn met ons clubje. Het is niet de bedoeling om mensen de zwarte piet toe te schuiven, met het benoemen van zwarte piet moet je tegenwoordig trouwens ook al voorzichtig zijn, voor je het weet wheb je daar ook al de grootste problemen mee. We vinden het allemaal prachtig om goed door te rijden en om te zien dat we nog steeds beter worden, maar er zijn grenzen aan de groei. We hebben nog nooit zo hard gefietst als nu en voor sommigen is dat een prestatie van jewelste, doen ook hun best om dit te kunnen volgen. Maar als dan nóg harder wordt gereden omdat sommigen dat ook aankunnen dan wordt het een beetje te gortig en dan krijg je zoiets als 20 mei. IK kan op deze plek vanalles voorstellen wat we moeten doen, maar we moeten niets, we bepalen niet hoe hard iemand mag fietsen, maar we laten het aan iedereen zélf over hoe het samen fietsen in suist verband invullen. Hopelijk kunnen we het zó afstemmen dat we nog lang samen onze rondjes kunnen maken onder het credo Samen Uit Is Samen Thuis. Dat staat al decennia lang als een huis en het is de verantwoordelijkheid van ons allemaal om dat in ere te houden, Amen. De heren vonden het een prachtig rondje; het stuk langs de Tungelroyse Wallen en via Altweeterheide weer terug naar Stramproy was inderdaad prachtig. Mooi door het bos en daar was het dat Mark Steins met een groepje werkelijk zo ontielig hard voorbij kwam sjeesen dat we daar bijna geen woorden voor hadden. Maar John Mols en Jeremy zetten toch de achtervolging in en warempel, ze hebben ze geloof ik ook nog bijgekregen. Bij de volgende kruising gingen zij rechtsaf en wij gingen rechtdoor. Richting Altweeterheide hadden we wind mee en zeilden we mooi richting de kerk aldaar. Dan weer rechts en via Stramproy naar Maaseik; daar werd ook niet echt getreuzeld. In Maaseik werd Marcel naar huis gebracht in de buurt van St Jan. De rest reed nog door naar Susteren waar de delegatie die hier gehuisvest is, naar de douches stuurde en de rest doorreed naar Echt en omstreken. Prima gegaan en heel sociaal gereden.

ZATERDAG 29 MEI

Wat de redactie ter ore is gekomen is dat een flinke groep, A en B samen een ronde naar Baarlo heeft gereden en dat Wil van Montfort voor deze route heeft gezorgd. De deelnemers kunnende namen doorgeven aan John voor de presentielijsten. Daarnaast heeft Roger Deckers de fiets weer uit de mottenballen gehaald en heeft samen met Fred en Jo V deze dag een kortere rit gereden naar Elsloo en dan de brug over en over de fietspaden weer terug naar Susteren waar ze bij Bie Alois nog even wat gedronken hebben.

DONDERDAG 3 JUNI MEINWEG

Fred, Jo V, Frank, Jeffrey, Tom, Math, Roger Dohmen, Marcel Pieters en Ralf Beunen tekende de startlijst en we konden gewoon de geplande route naar de Meinweg rijden want Duitsland inrijden is weer toegestaan. Het ging allemaal in een fluks tempo, soms wat meer fluks dan andere momenten maar niemand kwam in de problemen. Marcel had in Arsbeck wel nog lek en we hebben nog even in de nattigheid gereden van een net gepasseerde plensbui slash onweersbui. Maar wij reden richting Oberkrüchten weer het droge tegemoet. Dan holderdebolder de Meinweg weer af en via de Oo enz weer terug. Frank kon niet meer schakelen want de batterij van zijn schakelgebeuren was leeg. Hij had gelukkig een redelijk verzet staan en zo heeft hij het gered,en wij ook natuurlijk.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

FF ENKELE UPDATES (EEN STUK OF VIJF)

DONDERDAG 20 MEI

Druk was het, 15 man had Math geteld. Eens even zien: Eric Stokbroeks, Jeffrey, Jeremy, Jo S, Jo V, Math, Ralf Bohnen, Fred, Roger Dohmen, Henry, Hen, Tom, Jorrit, John Mols en Patrick Heynen. Patrick is goed opgekrabbeld na zijn gezondheidsproblemen en kan dit soort belasting kennelijk toch weer aan, zij het dat hij wél medicatie voor zijn bloeddruk heeft. Maar hij kan gelukkig weer fietsen. en dat is toch wel belangrijk als uitlaatklep als dat je hobby is. Jo V gaf aan eigenlijk alleen te willen rijden wegens rugklachten maar Fred wist hem te overtuigen om mee te gaan. Eenmaal een beetje opgewarmd bleef die rug voor ongemak zorgen maar hij kon het gelukkig bijsloffen. Maar na een aanvankelijk redelijk aangenaam tempo kwamen andere mannen vooraan die er duidelijk een schepje bovenop deden. Het viel daarna ook niet meer stil. En uiteindelijk was het toch weer hetzelfde liedje. Vooraan waren er toch weer mensen die constant nóg harder willen en ik durf wel te stellen dat we bepaald niet aan het sukkelen waren. Het wordt vooraan dan toch steeds een wedstrijd, én maar weer kop over kop en naar niks en niemand omkijken, kortom het tegenovergestelde van waar SUIST voor staat. Je had geen tijd om op of om te kijken want het was zaak om bij de les te blijven op die fietspaden en zeker met die snelheden. Zo bleek Fred al een paar keer eraf gereden te zijn en die was not amused. Ik hoop dat eenieder zich dat kan indenken. Er moet gezegd worden dat er ook mensen waren zoals bijv. Math, Ralf, Tom, Hen die dat wél goed aanvoelden maar anderen kijken, zoals gezegd, niet op of om. Iedereen moet zélf natuurlijk weten hoe hard hij wil rijden; voor mijn part 60 in het uur, maar wat kom je dan doen bij SUIST? Dan is het misschien beter om naar Geleen of naar het Tom Dumoulinpark te gaan. Dan kun je iedereen de maat nemen en zo hard rijden als je wilt. Fred heeft al aangegeven om voortaan als B-rijder de donderdagen in te vullen, net voordat hij in Heel afdraaide. Maar de rit was nog niet ten einde. Na Heel ging het nog via de Stuw in Linne. Je zou zeggen dat het nu wel klaar zou zijn maar nee, het ging gewoon door. In een razend tempo werd over de stuw gesjeesd en even later op het weggetje achter langs de Clauscentrale trokken ze vooraan nog eens alle registers open. Jeremy, Johnnie Mols zijn

dan altijd van de partij, en misschien nog enkelen die zich vooraan nog maar eens met de debatten bemoeiden zorgden ervoor dat Jo V in Brachterbeek het ook wel goed vond en hij stuurde als enige bij Puts rechtdoor naar Sint Joost; de rest draaide daar rechtsaf naar Maasbracht en waarschijnlijk naar Berkelaar. Uiteindelijk eindigt het dan op zo'n manier toch weer een beetje met een kater, niet voor het eerst en ik ben bang ook niet voor het laatst. Er zit dan maar één ding op: gewoon weg laten rijden want we hebben allemaal een keuze en een rit zoals vandaag maakt die keuze wat makkelijker .

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZONDAG 16 MEI

De laatste dag van het vierluik dat ooit door Wil Hodzelmans is bedacht maar waar Wil zelf nooit een rit van heeft gefietst, of slecht zeer sporadisch . Fred en Jorrit hadden nog energie zat over want zij hadden zaterdag niet gefietst. Fred en Jo V hadden al een rit gepland en Jorrit sloot aan. Fred tekende voor de route via Baakhoven enz naar Stein en via het Belsj over de fietspaden terug en dan nog een lus over Thorn. Ieder deed zijn deel tegen de wind in en zo kwamen we bij de brug over de Maasvallei. Na die brug dus terug en daar was het gedaan met de tegenwind en dat was ook aan de snelheid te merken. Maar het bleef alleszins binnen de perken en zonder gemor passeerden we de andere mensen die de fietspaden bevolkten. Maaseik werd gezwind bereikt en ook Thorn liet niet lang op zich wachten. Daar de bossen en over de wildroosters reden we naar Maasbracht en daar reed Jorrit rechts richting Berkelaar terwijl Fred en Jo rechtdoor naar Sint Joost stuurden. Het laatste stuk was nog even volle bak tegenwind maar we bereikten de meet. Die was vandaag bij Paula op het terras, lekker achter het glas uit de wind waar we ons de koffie en enkele pinten goed lieten smaken..

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 15 MEI

Er stonden deze dag zelfs twee ritten gepland. Om 9.00 uur een rit van ongeveer 100 km. De avond ervoor werd al driftig geappt over enkele routes die gereden konden worden. Ook het voorspelde weer werd besproken. 's Morgens was het idd bar en boos. Het regende pijpenstelenen afmeldingen. Jo V hield de hoop nog even levend maar ook hij zag het nutteloze van zijn plannen in en trok de stekker eruit. Maar 's middags was er weer een kans. Fred had geen goesting meer maar Jo had, nadat hij nog even de binnenkant van zijn oogleden had bekeken 's morgens, toch nog wel moraal genoeg om het erop te wagen. Op het Hingen waren ze warempel met zijn negenen, allemaal zottekoppen. Berry, Wiel Leurs, Tom, Math, John Mols, Ralf Bohnen, Ralf Beunen dacht ik, Jo V en Jeffrey. Nadat het zwerk gemonsterd was, besloten ze in Noordoostelijke richting te rijden want daar zag het het minste regenachtig uit. Via de Stuw naar Buggenum. Hoe hard we ook reden; de regen achterhaalde ons daar en eenieder deed wat hem goed dunkte. Jo V trok een jasje aan en de anderen trokken door; mooi is dat zeg. Meer even later stond een plukje te schuilen onder de bomen en de rest stond verderop, zo werd verteld. Jo V zei nog gekscherend dat ze waarschijnlijk wel bij de Hells Angels op het terras zouden staan. En warempel, daar stonden ze echt. Wij natuurlijk ook gelijk naar links gestuurd. maar dat duurde niet lang. Van achteruit kwam een meneer met een heel apart leren jasje en hele lange haren ons dringend verzoeken om op te krassen want daar zouden zij moeilijkheden mee krijgen. Ze hadden daar duidelijk schrik van deze fietsbende want dat was nog eens andere koek dan al die Harleys. In elk geval werd het weer droog en na ampel beraad besloten ze om verder te rijden via Haelen want daar was het weer licht geworden. Dat bleek te kloppen en na Haelen reden de heren links uit de flank het bosrijke gebied in dat uiteindelijk in Leveroy aan de kerk

uitkomt. Hier en daar was men de oriëntatie toch kwijt want waar waren we in godsnaam. In Leveroy linksaf tot in Schoorl en dan langs het kanaal terug. We hadden ondertussen zelfs wat zon gezien en de moraal was duidelijk omhoog geschoten. De eerste kartoesj langs het kanaal werd door Math en Berry afgeschoten en daarna kwamen Tom en Jeffrey hen aflossen. Jeffrey was even daarvoor nog vakkundig gedepanneerd door Jo V, en dat was gelijk zijn grootste bijdrage deze zaterdagmiddag. Jeffrey en Tom dus; die gingen er nog eens goed voor zitten. Jo heeft af en toe toch nog even gecontroleerd of het waaide, en dat deed het, maar daar was bij die twee klasbakken niks van te merken. Met dik boven de dertig, soms 35 en meer tegen de wind in, helemaal tot het eind. respect heren!!! Dit overigens zonder anderen tekort te doen want er waren er meer die behoorlijk sap in de kuiten hadden en hebben. Zo kwamen we weer in Maasbracht en via Berkelaar werd de stoet ontbonden zeg maar. Toch nog een 70-75 km gereden ondanks de regen, het oponthoud en de lekke band van Jeffrey.; én we waren eigenlijk niet echt nat geworden.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

VRIJDAG 14 MEI

Supergoed weer maar vlgns de redactie is niemand geweest.

DONDERDAG 13 MEI BEDEVAARTROUTE HEMELVAART

8.45 UUR Stipt vertrokken Raymond, Fred en Jo V.. Op weg naar Roosteren kwamen ze Math, Ralf Bohnen en ook iemand van Maaseik, Chris van Hulst maar die naam is op de redactie uiterst onzeker. Deze drie meldden dat dhr Ohlenforst even vooruit aan het koersen was. Ergens achter Urmond haalden ze hem in. Maar Lyon had andere plannen en hij sjeesde door naar Bunde en de rest draaide af naar Slingerberg en dergelijke. Bergop ging het bij de een beduidend beter dan bij de ander, maar dat is natuurlijk altijd zo. Hier en daar flitste het door al doorhet hoofd; 'het zal niet voor vandaag zijn zeker'. Daarna Moorveld omhoog, ook niet echt een loper:). Dan door naar de Zonneberg, waar enige achterstand kon worden genoteerd. Over het plateau naar Vilt en dan de drukke afdaling naar Sibbe. Het was én Hemelvaart én goed weer én we waren in Zuid Limburg. Overal was het druk maar we laveerden overal goed langs zonder allerlei verwensingen te krijgen of te uiten. Dan naar Wittem en Partij waar ze bij wijze van spreken de klokken al aan het luiden waren voor de beklimming aldaar. Dat ging best goed en na de afzink wist Math een andere weg weer terug naar de voet van de klim die we net gedaan hadden. In Wittem werd niet gestopt maar gelijk door naar Eys en de Mingersberg. Eenmaal boven zat het klimwerk er bijna op want de Zandberg in Hoensbroek, nou daar ben je snel vanaf zeg maar. Via Amstenrade ging het retour zij het dat Math, Ralf en onze andere collega daar recht door richting Oirsbeek en Sittard afdraaiden en de rest via Merkelbeek, neutrale weg, Echterbosch naar het Hingen koersten. Fred en Raymond hebben Jo mooi op sleeptouw genomen, want bij laatstgenoemde was het beste er al een tijdje vanaf. Bij Nicole werd neergeploft en tot onze verrassing kwam John Vergoossen ook even buurten. Hij vroeg naar de rit en inderdaad, geen Montfortanen. Van de traditionele suisters zien we de laatste tijd niemand meer, ook niet om een eigen B-ploegje te vormen. De heren zullen toch nog wel graag fietsen neem ik aan maar zolang John niet gaat fietsen, zal de rest ook niet komen. Maar John gaat binnenkort weer het ros bestijgen, dus heren en dame: 'het giet oan'.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

DONDERDAG 6 MEI

Slecht weer, zeker voor deze tijd van het jaar, regen in de kaarten voorspeld maar in onze contreien leek een strook droog te blijven of te worden zo rond half zeven en later. Zo kwam het dat het niet storm liep. Jorrit, Fred, Jo V en Tom tekenden uiteindelijk de presentielijst. Ons programma kan zo ongeveer de prullenbak in want nu blijkt duidelijk dat we heel vaak in Duitsland te vinden zijn. Fred en Jo kaatsten elkaar behoedzaam de bal toe over welke route te rijden en uiteindelijk hapte Fred en tekende voor een rondje rond Echt. Via het Reigelsbroek naar Maasbracht en dan naar Berkelaar via een asfaltweggetje parallel aan het fietspad dat we meestal nemen. Zo kwamen we weer bij Opreij uit, dan de brug over en na de brug gelijk rechts en onderlangs het kanaal naar Roosteren. Het was best koud en in Roosteren was de weg behoorlijk nat wegens de bui die net voorbij was toen we daar aankwamen. Dan langs het kasteel Roosteren richting de brug bij Holtum, daar links en dan naar Holtum dus. Tom was inmiddels op plaatsen geweest waar hij in de 20 jaar dat hij fietst nog nooit was geweest, zo liet hij optekenen. Via Holtum langs VDL waarna we het Limbrichterbos indoken. Daar begon het te regenen en Jo trok ff een regenjasje aan waarna we via de laan van kasteel Limbricht richting Nieuwstad reden. Inmiddels was het gelukkig weer droog geworden; het jasje ging dus weer uit bij Jo. Voor het spoorin Nieuwstad links en later rechtsaf waarna we bij de spoorwegovergang bij het station van Susteren uitkwamen. Via de Hei nog langs Hommelheide om vervolgens terug langs de paters van Lilbosch, Dominicusweg, Montfort en via het nieuwe fietspad langs de verlengde Heerdstraat weer terug te keren naar Het Hingen. Goed gedaan Fred, leuk rondje van een 50-tal kilometer en dank voor eenieder die vooraan de honneurs heeft waargenomen.

ZATERDAG 8 MEI

De route over Duitsland mocht niet en dus had Jo V al iets voorgekookt dat bij de andere negen in goede aarde viel dus dat was het verdict voor zaterdag. Roger Dohmen, Hen, Jo Storms, Tom, Jeremy, Ralf Beunen, Jorrit, Lyon, Jo V dus en John Mols. Het waren er toch nog tien want het druppelde toch rond half twee maar verder naar het Zuiden zou het droog zijn, zo was de gok die naar later bleek ook uitkwam. Jeremy was gelijk al niet te houden, reed al bij de boerenbond vooruit en zorgde er voor dat de anderen daar enigzins in meegingen. Via Sittard, Munstergeleen ging het naar de Stammenhof. Jo V moest door het veld omhoog achter Munstergeleen halverwege toch passen, de benen liepen helemaal vol helaas. Dan via Schinnen naar de Vuilnisberg. Daar hetzelfde scenario. Via Grijzegrubben linksaf over het plateau naar Schimmert en even later een sensatie die we allemaal nog niet of niet vaak ervaren hebben. Dit betrof Waterval maar dan omgekeerd, als afdaling dus. Daar konden de heren wel van genieten zo kon hier en daar opgetekend worden. Via Meerssen was het toen tijd voor de Kruisberg, Jo V weer enigzins op achterstand maar iemand moet de laatste zijn nietwaar. Dat was het dan ook voor wat betreft de tegenwind. Vanaf dat moment hadden we wind mee. Het tempo werd royaal opgeschroefd maar In Elsloo moest Lyon nog vol in de ankers voor een mevrouw die plots linksaf sloeg en ook pas op dat moment richting aangaf. Niks gebeurd gelukkig en via de gebruikelijke weg terug naar school en kantoor. Met name Jeremy en John waren niet te houden; die gingen volle bak er vandoor maar de rest hield er gelukkig een strak op na waarna de eenlingen weer werden opgeraapt. Dit herhaalde zich een aantal keren maar Lyon ontpopte zich als een echte wegkapitein en reed iedereen weer terug. In een vloek en een zucht waren we in Roosteren. Hier draaide de delegatie van Susteren af waarna de rest naar Echt sjeesde. Ralf ging op de brug rechtdoor en Lyon, Jorrit en Jo besloten nog even langs het terras te rijden. Er was warempel plaats en zo trakteerden ze zich voor het eerst sinds lange tijd weer eens op een lekkere Kwaremont en Radler 0.0 voor Lyon. Kort nadat de tweede pint was gebracht hadden Lyon en Jorrit die alweer soldaat gemaakt en stonden ze plotseling op omdat ze kennelijk snel naar huis moesten. Hadden ze Jo eerst de hele middag door Zuid Limburg gejaagd en nu wilden ze hem ook nog op het terras opjagen. Jo bedankte vriendelijk en genoot op zijn gemak van deze Kwaremont, lekker onder de terrasheater. Na voldane arbeid is het goed rusten luidt

het spreekwoord en zo is het maar net. Vanaf Hemelvaart staan vier dagen achter elkaar routes in het programma gepland. We moeten maar eens zien wie wanneer gaat fietsen en welke routes dat gaan worden.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DINSDAG 27 APRIL MALPIE VENBERGSE MOLEN

Op de site werd hier en daar nog een laatste oproep geplaatst voor deze klassieker van weleer die geheel terecht weer eens op de kalender was geplaatst. TWC had een eigen rit waardoor waarschijnlijk een aantal potentiële deelnemers zijn weggekaapt, protour wedstrijd, meer punten te verdienen op de UCI ranglijst, meer startgeld enz. Uiteindelijk waren er slechts twee deelnemers, Lyon Ohlenforst en Jo V. De Garmin's waren geupload met de route en dus ging het met de wind in de rug naar Tongerlo, waar we drie dagen daarvoor ook al waren geweest. Na de brug rechts, ook net als zaterdag maar dan rechtdoor naar de Zuid Willemsvaart. Die bleven we een hele tijd volgen. Jo merkte op dat als dat nog lang zo zou doorgaan, we met ons voorwiel in Knokke in de Noordzee zouden staan. Maar zover kwam het niet want na Bree en Bocholt ging het ergens in de buurt van Kaulille rechtsaf richting de grens en via allerlei ruilverkavelingsweggetjes kwamen we bij Borkel en Schaft. De klinkers liggen daar nog steeds als plaveisel en dan gingen we rechts de Malpie heide in. Prachtige slingerdende weg door de heide en langs allerlei vennen. Op het einde lonkte het terras van de Venbergse molen. Maar gesloten natuurlijk, zelfs geen koffie to go o.i.d. Dan maar weer door richting Strijp en door de Leenderbossen, ook heel mooi. We bereikten Soerendonk waar we wél koffie en gebak konden scoren en dat hebben we dan ook gedaan en dat ging erin als koek; lekkere koffie en warm appelgebak, heerlijk. Daarna door richting Budel, IJzeren man, Altweeterheide, Stramproy, Neeritter, Ittervoort, Thorn, Maasbracht, Berkelaar en schluss. Lyon heeft vanaf Kaulille alleen op kop gereden, gaf geen krimp en Jo hoefde niet over te nemen en kon trouwens ook niet het tempo van Lyon rijden. Gaf niks, maakte Lyon niks uit en Jo constateerde andermaal dat er anderen zijn die nu eenmaal beter zijn. Uiteindelijk waren we om 14.00 uur weer terug en was het een mooie rit geweest van 130 km

DONDERDAG 29 APRIL

Via Strava heeft de redactie vernomen dat Jorrit, Hen, Henri, Roger Dohmen en Tom Marcellis een rit naar Etsberg en terug hebben afgeraffeld met 35,2 gemiddeld. Blij dat ik er niet bij was, maar wel knap natuurlijk en iedereen mag zelf weten hoe hard hij of zij wil rijden.

ZATERDAG 1 MEI SLINGERBERG ADSTEEG STAMMENHOF

De terrassen waren weer open en dus was het volle bak op het Hingen. Maar niet op het terras maar wél in het village Départ. Er waren maar liefst 18 deelnemers volgens de officieuze tellingen. Math, Berry, Wil Leurs, Jo Scholten, Roger Dohmen, Jean Dohmen (debutant), Henry, Hen, Ralf Bohnen, Fred, Marcel Simons, Jo V, John Mols, Jo Storms, Tom Marcellis, Jeffrey, Lyon en Raymond. Voorbeeldig is de rit verlopen, alle 18 mannen aan boord gehouden onder het credo flink doorgereden maar niet té en boven aan de klimmetjes collegiaal gewacht. De rit had geen geheimen voor de deelnemers maar dat deed niks af aan het fietsplezier. Het was prima fietsweer, wel een beetje fris maar droog en een lekker zonnetje. De sterke mannen hebben vooraan de honneurs waargenomen en de rest heeft redelijk op het gemak kunnen schuilen in de buik van het pelotonnetje. Dus na 75 km waren we weer terug zonder verder gemor of malheur. Hopelijk kunnen we dit zo doortrekken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 24 APRIL TONGERLO EN ZO

Toch ff wennen die nieuwe site. Vandaag 12 deelnemers. Math, Marcel uit Maaseik, Christiaan uit Maaseik (debutant), Eric, Lyon, Berry, Wil Leurs, Ralf B en Ralf B, Frank, Raymond en Jo V. Denkelijk heeft het Hijgend Hert gisteren wat al te enthousiast in het tabblad 'ritten komende periode' de rit van vandaag al verwijderd. Math belde vrijdag in blinde paniek naar Jo want er was geen route. Hij had al koortsachtig nagedacht en een route uit de spreekwoordelijke hoge hoed getoverd. Over het Belsj en over mooie paden, niet veel hoogtemeters en zo rond de 80 km. Jo snapte uiteindelijk dat dit met de nieuwe site te maken had. Dus werd het deze alternatieve route. Via Maaseik, Aldeneik weer terug naar Maaseik en uiteindelijk na een paar bochten naar het Ven en zo over de bekende paden naar Tongerlo. Na de brug aldaar ging het rechtsaf, dus toch wat nieuws en via mooie paden reden we een lus die ons uiteindelijk weer bij de brouwerij in Opitter bracht. Dan weer een stuk bekende route door de bossen aldaar . Toen we weer in de bewoonde wereld kwamen aan de grote weg rechts en later weer rechts waar het anders al linksaf naar Reselt gaat. Via wat geslinger kwamen we eigenlijk in de buurt van Bree al op de trambaan of het verlengde daarvan. Ook kwamen we langs ground zero van Jo V, daar waar ze met die graafwerkzaamheden bezig zijn en we even om dat graafwerk heen moesten laveren. Vlak daarna is een Y - splitsing en daar ging het in november goed mis met onze Jo. Hij kwam vol op zijn bakkes terecht en de littekens in zijn gezicht herinneren hem helaas aan die valpartij. In een mum van tijd waren we in Elen en na nog een paar kilometer trambaan waren we in Maaseik. Vooraan kweten Math, Lyon, Eric, Marcel en dat soort sterkhouders zich uitstekend van hun taak. Echt een vette chapeau met die wind en dan toch nog zo 30 km/uur kunnen aanhouden. En volgens mij hadden ze nog over, ook dat nog. Lyon stelde voor om eenmaal op de Cal du Canal nog een rondje over de Laak, Stevensweert en Maasbracht te rijden. Eric, Jo, Berry en Ralf Bohnen reden nog mee maar in Stevensweert draaiden Berry en Ralf af naar Echt; Berry had een leegloper vooraan, zei hij, want Jo zag niet echt veel lucht verdwijnen, en Ralf stuurde met hem mee. De drie musketiers reden nog het lusje Maasbracht, Berkelaar, Echt. Jo reed naar Maasbracht voor het eerst deze dag op kop maar heeft duidelijk niet de pk's van de andere twee. Tsja, je hebt nu eenmaal baas boven baas. Eenmaal terug ging ieder zijns weegs en zat het er weer op.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

WEER FF BIJKLETSEN, enkele stukjes van de redactie met de oudste lotgevallen bovenaan

ZATERDAG 27 MAART

Geen idee meer eigenlijk of toen gefietst is en zo ja, waarheen. Vlgns de Strava data van Fred is er toen niet gefietst. Er staat me nog vaag bij dat Jo Vergoosen die dag, waar het vlgns mij ook nog hard waaide, alleen is gesignaleerd ergens richting Koningsbosch. Dat zal dan wel iets van 50-60 km zijn geweest, denkelijk vlak. Ralf Bohnen werd toen ergens in de buurt van het départ ook waargenomen, waarschijnlijk om polshoogte te nemen op het Hingen om te zien of er nog andere gegadigden waren. Dat was dat dus eigenlijk. Op naar een volgend weekend.

ZATERDAG 3 APRIL PAASZATERDAG

Vlgns ondergetekende was het die dag erg slecht weer met veel regen waardoor er niet gefietst is.

MAANDAG 5 APRIL 2021 PAASMAANDAG

Ondanks het voospelde slechte weer met regen was het 's morgens droog en Fred en Jo V besloten de Paasbrunch eruit te fietsen. Het was ook nog eens berekoud waardoor een goed wintertenuue geen overbodige luxe was. Fred had zich, zo bleek later, op dat gebied een beetje verkeken. Eenmaal onderweg begon het al gelijk te regenen. Zonder overschoenen en met een relatief dun winterjack, trok de nattigheid bij hem al gelijk in de klamotten en richting zijn voeten die al vrij snel verkleumd raakten. Via een omweg waren we intussen weer langs Michel Oprey in Echt geraakt. Een plotselinge hoosbui zorgde ervoor dat ze bij Feel Good onder een luifel moesten schuilen. Daar was net een kleine Boot camp aan de gang, ook buiten en onder dezelfde luifel. Na een tijdje zijn de twee weer opgestapt en volgens insiders hebben ze het tot Limbricht gehaald en van daaruit weer snel teruggereeden want met name Fred begon het erg koud te krijgen. Eenmaal terug besloot Jo om toch nog een lusje er aan vast te plakken via Montfort, Maria Hoop, Sevriens, Sleek en zo weer terug, in toaal een kleine 60 km. Maar Josef had zich ook een beetje verkeken op het barre weer want omdat zijn handschoenen drijfnat waren geworden, waren de handjes duchtig afgekoeld; wat heet, ze waren op het laatste bijkans gevoelloos van de kou. Eenmaal thuis heeft hij een tiental minuten in de garage gezeten totdat het "leven"weer was terugggekeerd in zijn vingers. Dat was geen pretje, zo kan de scribe van dit stukje jullie melden. De vrouw des huizes schudde maar weer eens met haar hoofd over zoveel dommigheid. Maar eind goed, al goed, toch weer wat kilometers kunnen maken.

ZATERDAG 10 APRIL

Er waren warempel 8 deelnemers, althans volgens de redactie, Wiel Leurs, Berry Tholen, Mat Peeters, Ralf Bohnen, Jorrit, Frank Tholen, Fred en Jo Vergoosen. De route was nog even een vraagteken. Jo zwenelde daarop de Garmin maar aan en scrolde even door het aanbod. Aan de wensen van de heren kwam de Eddy Merckx route van een 80-85 km als beste optie uit de bus en dus werd het dat. Berry en Mat voorop met de Noordoosten wind op de kop. Gelijk op het fietspad richting kerkhof Sint Joost sloeg Berry geheel onverwachts linksaf over de beek naar de grote weg; achterin kon een valpartij nog maar net worden voorkomen. Wat was het geval; er werd daar gespreid en het fietspad was dus nat. Berry is inderdaad allergisch voor nattigheid aan zijn fiets en zou bij wijze van spreken en ook al in het echt gezien, zijn fiets optillen en over de nattigheid heen dragen. Allemaal prima maar dat was wél heel gevaarlijk voor de mensen daarachter dus wat mij betreft laat iedereen dat soort fratsen asjeblijft achterwege want een poetsbeurt weegt echt niet op tegen een valpartij met alle gevolgen van dien en daar hebben we helaas ook al voorbeelden genoeg van. Eenmaal van de schrik bekomen, was het gewoon lekker fietsen in een voor iedereen vol te houden tempo. Dat compliment moet ook maar eens gegeven worden want de heren vooraan kweten zich uitstekend van die taak. De route gaat zoals wellicht bekend, over verkeersluwe wegen en daarom konden we vooral genieten van de frisse maar wél schone Noordpoollicht en zo schoot het lekker op. Later hebben toch ook anderen hun werk vooraan zo goed mogelijk gedaan en het enige hachelijke feit kwam nog op het conto van Wiel Leurs. In de afzink van de Meinweg bij het Elfenmeer, kwam hij met zijn voorwiel in een richel tussen het asfalt en de daarnaast gelegde opsluitbetonblokken terecht. Met een zwieper kwam hij daar weer uit maar goed anticiperen van Fred voorkwam daar erger onheil. Eenmaal terug was iedereen tevreden over de mooie tocht en het leuke fietsen.

ZATERDAG 17 APRIL WATERVAL

10 deelnemers maar liefst, mag uiteraard niet van de Coronapolitie, maar daar maakten we ons niet echt druk over, althans dat was geen onderwerp van gesprek. Berry Tholen, Mat, Ralf Bohnen, Wiel Leurs, Jo Scholten (dacht ik, kennis van Wiel en oud wedstrijdrennen), Jorrit, Marcel uit Maaseik, Fred, Jo V en Lyon Ohlenforst weer eens. Óf Jo een route in gedachten had was de vraag. Jazeker was het antwoord want het programma had een prima rit staan én helemaal op Nederlands gebied. Overigens met uitzondering van de neutrale weg tussen Schinveld en Koningsbosch maar dat was toegestaan zolang er maar niet bij één

van de rotondes een afslag werd genomen. Dus eerst maar eens met de wind in de rug naar Geulle. Fred en Jo op kop in een rustig tempo. Dat hielden ze vol tot ergens achter Roosteren waar Mat en Berry zich vooraan nestelden. het tempo bleef gelijk dus het was echt genieten en lekker peddelen. De Slingerberg werd als groep opgereden; er waren nauwelijks verschillen daardoor. Via de Snijdersberg naar Bunde waar de groep hetzelfde gematigde tempo aanhield in de beklimming van de Denneberg. Dan naar Waterval en ik moet zeggen dat die zelden zo relaxed is gereden. De heren hadden geen zin om elkaar de maat te nemen, prima, moet ook kunnen; sterker nog, dat juichen we toe aangezien dit natuurlijk eer doet aan het credo van SUIST Dan de overbrugging naar de Adsteeg die ook rustig werd gereden. Ik kan al verklappen dat de Adsteeg en later ook de Beukenberg in Oirsbeek op dezelfde manier werd beklommen. Via Bingelrade waren de laatste saluutschoten de al eerder genoemde Neutrale weg en dan nog van Koningsbosch naar het Hingen. Met een ampetante tegenwind besloot Lyon er eens voor te gaan zitten, samen overigens met Ralf Bohnen. Deze heren hebben de Neutrale weg voor de rest geplaveid en de wind gebroken. Het laatste stuk kregen ze hulp van Marcel en Jorrit en zo was dit ook heel goed bevallen, zowel de rit als de manier van rijden. Maar we hadden toch nog 29 gemiddeld dacht ik dus bij tijd en wijle was het ook zaak om je goed te verstoppen achter de sterkhouders. Maar ook dat is fietsen natuurlijk. Uiteindelijk waren het toch bijna 90 km met 400+ hoogtemeters, niet slecht voor zo vroeg in een seizoen waar het door Corona allemaal wat later op gang komt.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 20 MAART REUVER LOBBERICH

Op deze eerste lentedag van 2021 waren er warempel vijf deelnemers, Fred, Berry Tholen, Wil Leurs, Jo V en Math. Fred en Jo hadden toch een langere rit bedacht om qua kilometers enigszins in de pas met het suist-programma te lopen. Het was de route langs de A73 tot achter Venlo langs het zweefvliegveld en dan over het Duits terug. Via de stuw in Linne reden we naar Roermond, Leeuwen, Asselt, Swalmen. Daar langs het station naar Beesel, Reuver enz. Berry, Math en Wil draaiden in Beesel terug; Math had al een stuk gereden vóór 13.30 uur en vond de kilometers ver genoeg én hij kon naar Milaan San Remo kijken, Berry vanwege gezondheidsklachten, van de weg gereden een tijdje terug met de nodige kneuzingen, 2x dubbele longontsteking en ook nog trombose in een been operatief laten verwijderen. Alles is genezen maar hij was nog niet volledig op stoom, vandaar zijn besluit én ook vanwege Milaan San Remo. Wil tenslotte draaide voor de gezelligheid mee terug, zo denken de twee overgebleven pedaleurs Fred en Jo. Met de nodige tegenwind ging het dus noordwaarts en in no time waren we in Tegelen. Daarna door Egypte maar verder geen kamelen, farao's en piramiden gezien. Daarna de passage door de nodige bossen op goed berijdbare asfaltpaden waarna we het zweefvliegveld bereikten. Het was me daar een drukte van jewelste want er lagen de nodige zweefvliegtuigen op het gras. De toeschouwers zaten lekker in het zonnetje naar het opstijgen en landen te kijken. Wij moesten door en even later zaten we in Duitsland en waren we op de weg terug. Zo langzaam aan begonnen de kilometers te tellen en was het beste er wel vanaf. Met name Jo was redelijk vermoeid aan het geraken, zodat Fred de langste aflossingen deed. Maar goed blijven eten en drinken en de kopbeurten een tandje minder was de enige remedie. We waren dan wel op de terugweg maar de wind was desondanks geen bondgenoot want we hadden toch nog veel tegenwind. De terugweg is natuurlijk ook geen rechte lijn maar zigzagde door en over ruilverkavelingsweggetjes en de nodige dorpen en meanderde ook langs enkele riviertjes, vandaar. Uiteindelijk kwamen we aan het voormalige militaire gebied dat ons naar de weg Swalmen - _Brüggen bracht, wederom een zwaar stuk met olopemd asfalt, met inmiddels heel slechte benen, vooral van Jo. Daarna via Boekoel langs de A73 naar Roermond en dan via Lerop, St O Berg, Montfort terug naar de meet. Fred had nog een etentje bij zoon Jules

op het program dus geen derde helft dit keer. Eenmaal thuis was het een zalig moment om de bike tegen de gevel te kunnen zetten en om op een stoel te kunnen ploffen. Het was lang geleden dat Jo zo kapot was. Tot overmaat van ramp zag hij even later Fortuna ook nog verliezen van Utrecht. Na wat gegeten te hebben volgde een weldadig bad, daarna de rest van de maaltijd en een paar lekkere pintjes. Langzaam begon de vermoeidheid weg te trekken en hopelijk draagt deze eerste 100+ km - tocht (117 km) bij aan een goede basisconditie voor de rest van het seizoen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 FEBRUARI FF BIJKLETSEN

Ralf Bohnen uit Susteren, Fred en Jo V waren de aanwezigen en Fred wilde het ritje Kruis Peel nog wel eens rijden. Nou, dat is toch 80+ km. Maar zo gezegd zo gedaan en via Berkelaar ging het naar Maasbracht. Jo stelde al snel voor om achter elkaar te rijden want met de wind vol op het bakkes had het geen zin dat twee man zich tegelijk de kuiten oprookten. Via Torn naar Ittervoort en daar pikten we de route op. Via Hunsel achterlangs Ell naar Swartbroek. De drie wisselden goed door en daardoor konden ze toch een beetje sparen. In Swartbroek kregen ze de eerste single track van de dag voor de wielen. Ze kwamen er goed doorheen en daarna waren ze al rap in Weert. We schampten de randweg en daarna via de villa-wijk van Weert richting IJzeren Man. Dan via de tweede single track naar die baggerplas waar ze omheen moesten aangezien de weg van weleer inmiddels is weggebaggerd. Ze bleven een tijdje langs het kanaal rijden waar aan de andere kant o.a. Budel Schoot stond aangegeven, dus ging het richting Nederweert Eind denken we. Na een paar km doken ze weer links de volgende en langste single track in. Een paar km slingerden ze zich door de bossen aldaar. Vlak daarna de laatste track en na nog ff doorpeddelen, bevonden ze zich in de buurt van Stramproy. Van daaruit over het fietspad naar Neeritter. Ralf trok op dat stuk flink door en het was moeilijk zat om zijn wiel te kunnen houden. Na Neeritter naar Ittervoort en via Thorn terug naar Maasbracht en Sint Joost. Iedereen was tevreden en ook moe genoeg. Daarom klonk het als muziek in de oren toen Fred koffie en iets lekkers voorstelde. Daar had Jo wel oren naar en dat gedeelte van de middag bleek hen het beste af te gaan.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 6 MAART 2021

Eigenlijk de daverende opening van het seizoen van SUIST maar Covid 19 gooide ook voor dit feestje roet in het eten. Stiekem werd hier en daar gehoopt op wat meer volk maar uiteindelijk waren het alleen Fred en Jo die kwamen opdagen. Officieel mag ook maar met twee gereden worden dus misschien maar beter zo. Fred wilde naar Rimborg over het Duits. Even werd zwaar nagedacht hoe te rijden maar al snel ging het lichtje branden en konden ze op weg. Via Spaanshuysken dus naar Birgden en Gilrath. Het waaide weer eens flink en dus reden de twee achter elkaar en werkten ze ook nu weer goed samen; het was immers al zwaar genoeg met zijn tweeën. De volgende haltes waren Gilrath, Pannenschop, Teveren, Übach Palenberg. Daar werd even TomTom-overleg gepleegd. Ze moesten naar het spoor zoeken en dat duurde niet lang. Ze reden eerst parallel aan het spoor om pas bij Bahnhof Übach Palenberg door het tunneltje aldaar aan de andere kant op het bekende fietspad te geraken. Langs het slot aldaar en voila, daar stonden de Schildkröten in Rimborg weer. Even verder links en dan rechts door het bos omhoog en dan rechtdoor richting Waubach dacht ik. Daar aan de grote weg rechtsaf en dan was het één rechte weg naar Schinveld. Het vermetele duo besloot via Etzenrade, Jabeek, Süsterseel, dan de brug over de nieuwe autoweg naar Höngen te rijden. Daar rechtdoor richting het Altersheim en langs de bossages

naar Havert en zo via Susteren en de Sleik terug naar casa Vergoosen om de verloren calorieën aan te vullen en ook om de vochtbalans te herstellen. Maar niet voordat de twee nog even polshoogte gingen nemen bij Roger Deckers, die immers nabij de tunnel van Susteren-Heide een nieuwe casa aan het bouwen is. Hij was er en er werd nog even een rondleiding gegeven. Roger heeft echt geen tijd meer om te fietsen als je ziet hoeveel werk het is om een huis te bouwen in eigen beheer en ook volgens de standaard Deckers, dwz kwalitatief van een zeer hoog niveau. Het begint op te schieten maar er moet nog veel gebeuren, met name binnen; de buitenkant is, zo op het oog, nagenoeg klaar.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 27 FEBRUARI

Gisterenavond het routeboek van SUIST ter hand genomen en voor zaterdag 27-02-2021 stond een schitterende route op het programma en de weergoden waren ons goed gezind, dus wat wil een biker nog meer. Vanmorgen niet de stoute schoenen aangetrokken maar de SIDI schoentjes. Mooi op tijd vanuit Susteren vertrokken en om 10.45uur stond ik op het Drielandpunt. Het was daar een stuk frisser dan in Susteren en minstens zo belangrijk in deze tijd, er was nog bijna geen mens te bespeuren. Ook was het volledig sneeuwvrij. Wat een mooie rit en top fietsweer. Terug in Susteren had ik toch maar weer 111km asfalt onder de wielekes gehad. Verder stond op tellertje 900 hoogtemeters in precies 4 uur. Ik was ook geheel volgens planning mooi op tijd terug om van De Omloop het Nieuwsblad te kunnen genieten. Een sportieve groet, fijn weekend en hopelijk tot gauw.

Mat

p.s.

Volgens de redactie was Mat wel een week te laat want de route naar Vaals stond voor 20 februari op de kalender. Maar evengoed hulde om deze rit alleen af te leggen. Prima gedaan.

Verder heeft de redactie op zaterdag rond half vier een groep fietsers, waarschijnlijk de groep uit susteren, voorbij zien flitsen. Of ze een suistritje hebben gemaakt, wie weet. Laat maar wat horen dan kunnen we het publiceren en krijgt de razende reporter wat gezelschap op de site.

ZATERDAG 20 FEBRUARI

Na een zaterdag met vloeibare nattigheid waar Jo V toch is gesignaleerd als een soort ramptoerist om het hoge water nog eens te aanschouwen op zaterdag 6 februari was het de week daarop volop winter. Dezelfde Jo V is volgens welingelichte bronnen nu opgedoken bij de Banen bij Nederweert; nu eens niet met de racefiets maar met de schaatsen ondergebonden. Dat was op vrijdag 19 februari, je vraagt je af of hij niet hoeft te werken. Maar het werd nog gekker: dezelfde Jo V werd in datzelfde weekend zelfs gesignaleerd in Hindeloopen met de hele femmelie, wederom staand op de lange ijzers. Misschien was hij wel één van de hazen voor Henk Angenent die de Elfstedentocht heeft gereden (zo ongeveer dan). Maar de kou verdween en de temperatuur steeg volle bak door naar bijkans zomerse waarden. Zodoende was het zaterdag 20 februari weer fietsen geblazen. Fred, Jo en Jorrit waren de deelnemers. Fred stelde voor om de 7 heuvelenweg weer eens met een bezoek te vereren.....en zo geschiedde. Via Gangelt en Stahe over de Hering en dan over de ringweg en zo kwamen ze onder bij de AFCENT HEADQUARTERS aan die 7 heuvelen aan. Gedoseerd reden ze die weg af om daarna via Übach Palenberg weer zachtjesaan linksom te draaien via Niederbusch naar Gilrath en zo weer terug. Er werden nog enkele alternatieve weggetjes gekozen, zoals door Pütt en in Laffeld rechtdoor richting Aphoven waarna de nieuwe fietspaden langs de eveneens nieuwe wegen richting Waldfeucht werden aangehouden. Via Haaren langs Waldeslust dan weer het Hollands op en via het Hitje en Montfort weer terug. Het was echt genieten, Jorrit in de korte broek, de rest iets meer kledij maar dat zijn de dagen waarvoor je het doet, en voor de "tolle Figur" natuurlijk.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZONDAG 31 JANUARI

Zaterdag was het nat en laat in de morgen was het nog aan het sneeuwen. 's middags bleef de nattigheid aanvankelijk nog neerwarrelen en daarom zal er waarschijnlijk niemand zijn gaan fietsen vanaf het Hingen. Als dat wél zo is, kun je dat uiteraard

nog melden. Misschien houdt John dat stiekem toch nog bij. Maar in elk geval zorgde dat er voor dat Fred en Jo besloten om deze zondagmorgen een rondje te maken. Fred stelde voor om naar het hoogwater te gaan kijken. Na de stuw in Linne stond de weg al blank. Maar ze besloten toch de weg door het water te nemen; een primeur, althans voor deze twee. Dat hadden ze nog niet eerder gedaan. Heel rustig reden ze door het water dat over de weg stroomde om niet al te veel water over de (over) schoenen te krijgen. Daarna naar de Weerd, maar de weg was daar gewoon afgesloten, dus daarom maar over de brug naar Roermond gereden. Via Leeuwen naar Asselt maar daar was ook alles ondergelopen. Via Leeuwen reden ze dus rechtsaf naar Roermond. Ze kwamen daar uit bij garage Hekkert. Dan ging het linksaf naar Swalmen. Daar links richting Beesel en van daaruit wilden de twee niet langs de Rijksweg terug naar Swalmen fietsen. Bij de eerste rotonde als je Beesel uitrijdt richting Swalmen, reden ze dus linksaf en ff verder rechtsaf, dus weer parallel aan de rijksweg. Probleempje was dat we nu over zandwegen aan het rijden waren, wel goed berijdbaar en het bleek een prachtig stukje parcours langs een zijriviertje van de Swalm denk ik. Deze gravelweg ging een paar kilometer verder over in een goed hard berijdbaar bospad dat uitkomt bij de herberg bij Swalmen. Daar kom je normaal gesproken met de racefiets niet. De Ridley van Jo heeft echter ondertussen al meer veldwegen gezien dan menige andere veldrit- of gravelbike. Van daaruit stoken ze door naar Boukoul en via een paar alternatieve coronaweggetjes reden ze naar Asenray. Dan door het bos langs de golfbaan naar Herkenbosch, Vlodrop (waar overigens de Roer ook big time buiten haar oevers was getreden, het water stond bijna tot aan de weg), Holz, Reutje en Montfort naar de meet. Het was een prachtige rit, schitterend weer, wel koud maar dat kon ons niet deren. Het was echt genieten geblazen en dat hebben we met grote teugen gedaan. Het waren 63 mooie kilometers.

ZATERDAG 23 JANUARI

Vandaag warempel drie deelnemers; Jorrit, Fred en Jo. Mag niet eigenlijk van Jaap van Dissel en zijn trawanten maar wat moet je doen. Wij hadden er geen problemen mee en in de buitenlucht is de kans op...., enfin, jullie kennen de verhalen wel over de kans op besmettingen in de buitenlucht. Jorrit wilde naar de Meinweg. Prima zeiden Fred en Jo. En dan? , vroegen ze in koor, waarop Jorrit antwoordde dat hij werkelijk geen idee had, tsja. Fred en Jo googelden wat in hun geheugen en knoopten vanaf Oberkrüchten er een lus aan. Eerst linksaf en een paar dorpjes verder weer rechtsom langs de A52 dacht ik naar Lüttelforst, Zilverbeek en via de Meinweg naar Vlodrop en zo via Paarlo weer terug. Jorrit gaf daar duchtig gas wat hem op commentaar kwam te staan. De boodschap was kortgezegd: hallo, het is pas januari, we hoeven niet 36 + km te rijden. Daarna ging het in een christelijk tempo verder tot aan de meet. In totaal een 77-tal km in een fluks tempo, zeker voor januari.

ZATERDAG 16 JANUARI

De vaste rijders in deze coronaperiode hadden vandaag een afmeldingpercentage van 50%. Dat deed Jo V besluiten om zélf een rondje te rijden. Via de stuw in Linnen naar Roermond. Daar om de Weerd heen gereden en via het outlet naar Asselt. Dan achterlangs naar de grote weg Swalmen-Beesel. Daar rechts naar het station van Swalmen en aldaar aan de rijksweg doorgestoken naar Boekoel en via Asenray en Herkenbosch terug naar huis. Het was op het eind toch nog vervelend want de beentjes wilden niet echt of beter gezegd echt niet. Dat kwam op zeker door de afstraffing die Jo V de donderdag ervoor had ondergaan. Het avondritje met Fred was een ware marteling. Die Fred had me toch een tempo, poeh, gelijk uit het vertrek en hij bleef maar gas geven. In het wiel was het amper bij te benen. Pas halverwege kon Jo een beetje overnemen maar het bleef huilen met de pet op. Petje ad dus voor Fred. Deze zaterdag was Jo blij dat hij er vanaf was.

A vous Hilversoom

De Razende reporter

ZATERDAG 2 JANUARI EN ZATERDAG 9 JANUARI

Nadat iedereen elkaar de beste wensen voor 2021 had gewenst ging de rit van start. Het oponthoud hierdoor duurde niet lang want Jo V hoefde alleen Fred een hand te geven, mét handschoen en daardoor denkkelijk corona-proof. We hadden besloten om via de Meinweg in Oberkrüchten voor de verandering eens links aan te houden en een route van Hub van Eck die daar bovenlangs loopt, met een bezoek te vereren. Jo zoomde de Garmin een beetje uit en jawel, de route werd gevonden. We reden na het eerste stuk, Oberkrüchten uit zeg maar, dat niet zo bekend was, weer op bekend terrein. De route Zilverbeek gaat over dezelfde wegen, maar dan omgekeerd. Het weer was goed genoeg om deze langere rit te doen. We doseerden goed en zo bereikten we de Hariksee. Daarna voerden de wegen ons via plaatsen als Born en Bracht naar de Witte Stein in Reuver. Daar was het erg druk met wandelaars en fietsers, net alsof het restaurant daar open was; maar dat was natuurlijk niet zo. Daarna reden we dwars door Reuver en van daaruit naar Swalmen. Daar staken we door naar Boekoel terwijl Jo steeds meer last kreeg van vering op zijn achterwiel. Hij wist het al maar probeerde er geen acht op te slaan. Maar dat hielp natuurlijk niet want zijn bandje bleef toch steeds meer leeglopen. Hij wist het nog te rekken tot in Roermond maar toen moest hij toch depanneren, grrr. Het begon al te schemeren maar rustig werd het bandje omgelegd en een bommetje opgeschroefd om te vullen. Maar er kwam niks uit. Nog eens geprobeerd maar weer niks. Wat bleek, dit patroontje was al leeg van een eerdere depannage. Gelukkig had Jo nog een patroon bij zich en dat ging prima. Daarna snel verder door Lerop en Berg. Via Montfort reden we terug na toch een deftige 90 km, niet slecht toch?. Snel de fietsen afspuiten en lekker douchen; het nieuwe jaar is begonnen en de eerste kilometers zijn gemaakt.

9 JANUARI

Weer dezelfde deelnemers en nu in koude en mistige omstandigheden werd besloten een kortere rit te maken dan vorige week. Via Haelen onderlangs Heythuysen naar Leveroy en dan weer via Heythuysen via Baexem, Grathem, Heelderpeel, Pol, Maasbracht, Berkelaar weer terug. Eenmaal op temperatuur was het wel goed te doen. De wegen waren wel nat maar niet glad, als je in de bochten maar goed uitkeek tenminste. Het ging allemaal prima, weinig wind en verder geen pech gehad onderweg. Daarna nog nagekaart bij Fred onder het genot van allerlei lekkernijen. De terugweg voor Jo vond daarom plaats in het donker, over het trottoir en heel voorzichtig. Dan weer snel de bike afspoelen want er lag toch wel het nodige zout her en der. Daarna een weldadige douche en zo waren we weer een week dicht bij het zomerprogramma. Per slot van rekening is dat nog maar een week of zeven.

A Vous Hilversoom

De Razende Reporter